

WILHELM
STENHAMMAR
1871-1927

Gildet på Solhaug
Opera i tre akter
Akt 2

The Feast at Solhaug
Opera in three acts
Act 2

Källkritisk utgåva av/Critical edition by Anders Wiklund

Levande musikarv och Kungl. Musikaliska akademien

Syftet med Levande musikarv är att tillgängliggöra den dolda svenska musikskatten och göra den till en självklar del av dagens repertoar och forskning. Detta sker genom notutgåvor av musik som inte längre är skyddad av upphovsrätten, samt texter om tonsättarna och deras verk. Texterna publiceras i projektets databas på internet, liksom fritt nedladdningsbara notutgåvor. Huvudman är Kungl. Musikaliska akademien i samarbete med Musik- och teaterbiblioteket och Svensk Musik.

Kungl. Musikaliska akademien grundades 1771 av Gustav III med ändamålet att främja tonkonsten och musiklivet i Sverige. Numera är akademien en fristående institution som förenar tradition med ett aktivt engagemang i dagens och morgondagens musikliv.

Swedish Musical Heritage and The Royal Swedish Academy of Music

The purpose of Swedish Musical Heritage is to make accessible forgotten gems of Swedish music and make them a natural feature of the contemporary repertoire and musicology. This it does through editions of sheet music that is no longer protected by copyright, and texts about the composers and their works. This material is available in the project's online database, where the sheet music can be freely downloaded. The project is run under the auspices of the Royal Swedish Academy of Music in association with the Music and Theatre Library of Sweden and Svensk Musik.

The Royal Swedish Academy of Music was founded in 1771 by King Gustav III in order to promote the composition and performance of music in Sweden. Today, the academy is an autonomous institution that combines tradition with active engagement in the contemporary and future music scene.

www.levandemusikarv.se

Huvudredaktör/Editor-in-chief: Anders Wiklund
Notgrafisk redaktör/Score layout editor: Anders Högstedt
Textredaktör/Text editor: Erik Wallrup

Levande musikarv/Swedish Musical Heritage
Kungl. Musikaliska akademien/The Royal Swedish Academy of Music
Utgåva nr 1902/Edition No. 1902
2017
Notbild/Score: Public domain. Texter/Texts: © Levande musikarv
ISMN 979-0-66166-537-3

Levande Musikarv finansieras med medel från/Published with financial support from Kungl. Musikaliska akademien, Kungl. Vitterhetsakademien, Marcus och Amalia Wallenbergs Stiftelse, Statens Musikverk, Riksbankens Jubileumsfond, Svenska Litteratursällskapet i Finland och Kulturdepartementet.
Samarbetspartners/Partners: Musik- och teaterbiblioteket, Svensk Musik och Sveriges Radio.

Personer/Cast

Bengt Gauteson, herre till Solhaug/ lord of Solhaug	bas/bass
Margit, hans hustru/his wife	mezzosopran/mezzsoprano
Signe, hennes syster/her sister	sopran/soprano
Gudmund Alfson, deras vän/their friend	tenor
Knut Gæsling, kungens fogde/ the king's tax collector	tenor
Erik från Hægge, hans vän/his friend	bas/bass
Förste huskarl/First man	bas/bass
Andre huskarl/Second man	bas/bass
Tredje huskarl/Third man	bas/bass
Kungens sändebud/The king's messenger	bas/bass

Gäster, kvinnor och män, svenner och pigor/Guests, women, men, squires, maidens.
Gudmund Alfsons män/ Gudmund Alfson's men. Knut Gæslings män/ Knut Gæsling's men

Handlingen försiggår på Solhaug i det fjortonde århundradet/The story takes place at
Solhaug in the 14th Century.

Orkester/Orchestra

3 Flauti (Fl.III även/also Piccola)
2 Oboe
Corno inglese
2 Clarinetti in B, C and A
Clarinetto basso in A
3 Fagotti (Fag.III även/also Contrafagott)
4 Corni
2 Trombe
3 Tromboni
Tuba
Timpani
Triangolo
Piatti
Arpa
Violini I
Violini II
Viole
Violoncelli
Contrabbassi

Anden akt/Zweiter Aufzug

Allegro

Flauto I-II *a2* *ff* *sfz* *ff* *stacc.*

Flauto piccolo *ff* *sfz* *ff*

Oboe I-II *ff* *sfz* *ff stacc.*

Clarineti I-II *a2* *ff* *sfz* *ff stacc.*

Clarineti I-II *in C*

Corno inglese *ff* *sfz*

Corni I-II *in G* *ff* *sfz*

Corni III-IV *in D* *ff* *sfz*

Fagotti I-II *ff* *sfz* *ff stacc.*

Fagotto III *ff* *sfz* *ff stacc.*

Clarinetto basso *in A* *ff* *sfz*

Trombe I-II *in D* *ff* *sfz*

Tromboni I-II

Trombone III

Tuba

Timpani *ff* *f* *f* *ff*

Arpa

Allegro 10

Violini I *f* *cresc.* *ff* *ff* *ff*

Violini II *ff* *ff* *ff*

Viole *ff* *ff* *ff*

Celli *ff* *ff* *ff*

Bassi *ff* *ff* *ff*

1

8

Fl.I-II *sfz ff* *stacc.* *p* *cresc.* 6 *f*

Fl.picc. *sfz ff* *p* *cresc.* *f*

Ob.I-II *sfz ff stacc.* *p* *cresc.* *f*

Cl.I-II in C *sfz ff stacc.* *p* *cresc.* 6 *f*

Cor.ingl. *sfz* *p* *cresc.* *f*

Cor.I-II in G *sfz* *p* *cresc.* *fp*

Cor.III-IV in D *sfz* *p* *cresc.* *f*

Fag.I-II *sfz ff stacc.* *p* *cresc.* *f*

Fag.III *sfz ff stacc.* *p* *cresc.* *f*

Cl.basso in A *sfz* *p* *cresc.* *f*

Trb.I-II in D *sfz* *p* *cresc.* *mf*

Tp. *ff* *p* *cresc.* *f*

Vni I *ff* *p* *cresc.* *f* *p*

Vni II *ff* *p* *cresc.* 5 *p dolce*

Vle *ff* *p* *cresc.* *p dolce*

Celli *ff* *p* *cresc.* *p dolce*

Bassi *ff* *pizz.* *ff*

15

FL.I-II
Fl.picc.
Ob.I-II
Cl.I-II
in C
Cor.I-II
in G
Cor.III-IV
in D
Fag.I-II
Fag.III
Cl.basso
in A
Trb.I-II
in D
Tp.
Vni I
Vni II
Vle
Celli
Bassi

dolce
p
p
p
mp

IV
p

22

Fl.I-II

Fl.picc.

Ob.I-II

Cl.I-II
in C

Cor.ingl.

Cor.I-II
in G

Cor.III-IV
in D

Fag.I-II

Fag.III

Cl.basso
in A

Trb.I-II
in D

Tp.

Vni I

Vni II

Vle

Celli

Bassi

p

cresc.

mp

f

ff

pp

cresc.

f

arco

3

a2

36 4

Fl.I-II
mf *pp*

Cl.I-II in C
mf *pp*

Cor.I-II in G
mf *pp*

Cor.III-IV in D
mf *pp*

Vni I divisi
mf dim. *pp* *p dolce*

Vni II
mf dim. *pp*

Vle
mf dim. *pp dolcissimo*

Celli divisi
mf dim. *pp dolcissimo* *p dolce*

Bassi
pp

6

64

Fl.I-II

Fl.picc.

Ob.I-II

Cl.I-II
in C

Cor.ingl.

Cor.I-II
in G

Cor.III-IV
in D

Fag.I-II

Fag.III

Cl.basso
in A

Trb.I-II
in D

Tp.

Vni I

Vni II

Vle

Celli

Bassi

p < *ff* *sfz* *fmp* *espress.* *f fmp*

p < *ff* *sfz*

a2 *ff* *sfz fmp* *espress.* *f fmp*

a2 *ff* *sfz fmp* *espress.* *f fmp*

ff *sfz p* *f p*

ff *sfz* *f*

ff *sfz fp* *f fp*

ff *sfz p* *f p*

p < *ff* *sfz* *f*

f *sfz* *mf*

p *f* *sfz* *p* *f*

p *ff* *arco pizz.* *sfz p* *cresc.* *f dim.*

p *ff* *arco pizz.* *sfz p* *cresc.* *f dim.*

p *ff* *arco pizz.* *sfz p* *cresc.* *f dim.*

p *ff* *arco pizz.* *sfz p* *cresc.* *f dim.*

p < *ff* *arco pizz.* *sfz p* *pizz.* *f*

93

Cor.III-IV
in D

pp

Violini
(på scenen)

fff

3 3

sfz

fff

f dim. p f

lang. Sang.

Hvor ly - stigt at tri - ne på til -
Lasst lu - stig im Tan - ze uns schwin -

f dim. p f

lang. Sang.

Hvor ly - stigt at tri - ne på til -
Lasst lu - stig im Tan - ze uns schwin -

f dim. p f

lang. Sang.

Hvor ly - stigt at tri - ne på til -
Lasst lu - stig im Tan - ze uns schwin -

f dim. p f

lang. Sang.

Hvor ly - stigt at tri - ne på til -
Lasst lu - stig im Tan - ze uns schwin -

Vni I

arco pp p pizz.

Vni II

arco pp p pizz.

Vle

arco pp p pizz.

Celli

arco pp p pizz.

Bassi

pizz. p

10

100

Violini
(på scenen)

CORO

Vle

Celli

Bassi

je! Den jom - fru bræn - der så skær som et blod, det er sig den små - dreng så
gen! Die Jung - frau bren - net in ro - si - ger Glut, den Bur - schen er - fältt es mit

je! Den jom - fru bræn - der så skær som et blod, det er sig den små - dreng så
gen! Die Jung - frau bren - net in ro - si - ger Glut, den Bur - schen er - fältt es mit

je! Den jom - fru bræn - der, den jom - fru bræn - der, det er sig den små - dreng så
gen! Die Jung - frau bren - net, die Jung - frau bren - net, den Bur - schen er - fältt es mit

je! Den jom - fru bræn - der så skær som et blod, det er sig den små - dreng så
gen! Die Jung - frau bren - net in ro - si - ger Glut, den Bur - schen er - fältt es mit

11

115

FL.I-II *ff* *a2* *sfz*

Fl.picc. *ff* *ff* *ff* *sfz*

Ob.I-II *ff* *ff* *sfz ff stacc.* *p*

Cl.I-II *ff* *ff* *ff* *sfz ff stacc.* *p*
in C

Cor.ingl. *ff* *ff* *sfz* *psfz*

Cor.I-II *ff* *ff* *sfz* *psfz*
in G

Cor.III-IV *ff* *ff* *sfz* *psfz*
in D

Fag.I-II *ff* *ff* *sfz ff stacc.* *p*

Fag.III *ff* *ff* *sfz ff stacc.* *p*

Cl.basso *ff* *ff* *sfz* *psfz*
in A

Trb.I-II *f* *ff* *ff* *sfz* *psfz*
in D

Tp. *f* *f* *ff* *ff* *mf*

(Knut Gæsling og Erik fra Hægge kommer ud fra huset.)
(Knut Gæsling und Erik von Hægge kommen aus dem Hause.)

Vni I *ff* *ff* *ff* *ff* *ff*

Vni II *ff* *ff* *ff* *ff* *ff*

Vle *ff* *ff* *ff* *ff* *ff*

Celli *ff* *ff* *ff* *ff* *ff*

Bassi *ff* *ff* *ff* *ff* *ff*

12
123 **Poco meno mosso**

Fl.I-II

Ob.I-II

Cor.ingl.

Cor.I-II
in G

Cor.III-IV
in D

Fag.I-II

Cl.basso
in A

Trb.I-II
in D

Tp.

Erik

Ba - re det ik - ke kom-mer til at an-gre dig, Knut.
Wenn du es nur nicht ein-mal noch be - reu-en wirst.

Poco meno mosso

Vni I

Vni II

Vle

Celli

129

Fl.I-II

Ob.I-II

Cor.III-IV
in D

Fag.I-II

Knut

Erik

Vni I

Vni II

Vle

Celli

Lad du mig om det.
Ü - ber-lass das mir.

Ja, ja, vo - ve - ligt er det dog. Der ud-går
Ja, ja, den noch scheint mir's ge - wagt Des Kö-nigs

p, *mp*, *marcato*, *pizz.*, *arco*

136

Ob.I-II

Cl.I-II
in C

Cor.III-IV
in D

Fag.I-II

Erik

Vni I

Vni II

Vle

Celli

her - re - bud til dig, at du skal fan - ge Gud - mund Alf - son, hvor du kan kom - me o - ver ham.
Wort, es be - fiehl dir, dass du ge - fan - gen Gud - mund Alf - son nimmst, wo du ihn auch tref - fen magst.

p, *sfz*, *marcato*, *mp*, *arco*

141

Fl.I-II

Ob.I-II

Cl.I-II
in C

Fag.I

Fag.II

Erik

Vni I

Vni II

Vle

Celli

Bassi

Og nu, da du har ham li - ge i næ - ven, så til - si - g - er du ham dit
Und nun, da er dir in die Hän - de ge - lau - fen, ver - sprichst du ihn gar treu - - - e

14

147

Fl.I-II

pp

Fl.picc.

stacc.

pp

cresc.

pp

Ob.I-II

pp

cresc.

pp

Cl.I-II
in C

pp

cresc.

pp

Cor.I-II
in G

pp

cresc.

Fag.I

pp

cresc.

pp

Fag.II

pp

cresc.

Arpa

p

cresc.

p

Erik

ven - skab
Freund-schaft

og la - der ham
und lässt ihn um - her - geh'n

fær - des frit,
hvor det ham
ganz nach Be -

lys - ter.
ha - gen.

Vni I

arco

f

Vni II

arco

f

Vle

arco

pp

cresc.

pp

Celli

arco
marcato

p

cresc.

pizz.

pp

Bassi

pizz.

pp

152 15

Fl. I-II *cresc.* *f*

Fl. picc. *cresc.* *f*

Ob. I-II *cresc.* *f* a 2

Cl. I-II *cresc.* *f* a 2
in C

Cor. I-II *f*
in G

Cor. III-IV *f*
in D

Fag. I *cresc.* *f*

Fag. II *cresc.* *f*

Arpa *cresc.* *f*

Knut
Jeg ved, hvad jeg gør. Og der - som jeg
Ich weiss, was ich thu'. Und setz nun den

Vni I *cresc.* *f*

Vni II *cresc.* *f*

Vle *cresc.* *f*

Celli *cresc.* *f*

Bassi *cresc.* *f* arco

157

Ob.I-II

Cl.I-II in C

Cor.I-II in G

Cor.III-IV in D

Fag.I-II

Knut

Vni I

Vni II

Vle

Celli

dim.

p

cresc.

espress.

mf

f

arco

nu for - søg - te på at gri - be ham her, me - ner du da, at fru Mar - git var til -
 Fall, ich woll - te heut ihn hier er - grei - fen glaubst du da wol, dass Frau Mar - git noch ge -

163

Cl.I-II in C

Fag.I

Fag.II

Knut

Vni I

Vni II

Vle

Celli

16

dim.

p

mf

f

sinds at gi - ve mig Sig - ne till hu - stru? son - nen wär', mir die Schwe - ster zu ge - ben?
 Erik

Nej, — med det go - de blev det vel
 Nein, — im Gu - ten thät sie's dann

169

Ob.I-II *p* *cresc.* *f* *f cresc.*

Cl.I-II *in C* *mf* *marcato* *cresc.* *f* *f cresc.*

Cor.III-IV *in D* *f* *f cresc.*

Fag.I-II *p* *cresc.* *f* *f cresc.*

Knut
 Og med det on - de gad jeg nø - dig gå frem. Der - for bli - ver det
 Und im Bö - sen ging ich un - gern hier - vor. Da - rum bleib'ts bei dem,

Erik
 ik - ke.
 nim-mer.

Vni I *cresc.* *f* *f cresc.*

Vni II *cresc.* *f* *f cresc.*

Vle *cresc.* *f* *f cresc.*

Celli *cresc.* *f* *f cresc.*

Bassi *mp cresc.* *f* *f cresc.*

176

Ob.I-II *ff*

Cl.I-II *in C* *ff*

Cor.III-IV *in D* *ff*

Fag.I-II *a2* *ff*

Knut
 som jeg har sagt. I kveld skal in - gen her på går - den vi - de, at Gud-mund er
 was ich ge - sagt. Heut A - bend soll doch kei - ner mehr er - fah-ren, dass Gud-mund ge -

Vni I *ff* *pizz.* *ff* *arco* *p* *f* *p*

Vni II *ff* *pizz.* *ff* *arco* *p* *f* *p*

Vle *ff* *ff* *divisi* *p* *f* *p*

Celli *ff* *p* *f* *p*

Bassi *ff*

17

184

f

Knut
 fred - løs; i mor - gen får han se at hjæl - pe sig selv. Kom nu her!
 ach - tet; und mor - gen ja, da mag er seh'n was er thut. Komm nur fort!

Vni I
marcato
p *dim.*

Vni II
p *dim.*

Vle
f *p*

Celli
f *p* *dim.*

Bassi
f *p* *dim.*

18

191

Fl.I-II
ppp

Ob.I-II
p

Cl.I-II
in C
p *pp*

Cor.III-IV
in D
pp

Fag.I-II
pp *ppp*

Violini
 (på scenen)
f *cresc.*

(de går ud til højre)/
 (sie gehen rechts ab)

Knut
 Jeg gad vi - de, hvor Sig-ne?..
 ich möcht' wis - sen, wo Sig-ne?..

Vni I
pp *5*

Vni II
pp

Vle
pp

Celli
pp

19

Tempo I
(I gildestuen)/
(Im Festsaal)

Violini (på scenen)

nur zwei, divisi

Vni I

pppp

ff *sfz* *sffz*

20

Cor. I-II in G

pp

Violini (på scenen)

sfz *fff* *fff* *sfz*

Vle

p

Celli

p

21

Cor. I-II in G

Violini (på scenen)

fff *fff* *fff* *fff*

fff *fff* *fff* *fff*

(i gildestuen)/
(im Festsaal)

f *p*

CORO

Lad fed - - - len klin - ge; ved
Lasst Fie - - - deln tö - nen mit

f *p*

Lad fed - - - len klin - ge; ved
Lasst Fie - - - deln tö - nen mit

f *p*

Lad fed - - - len klin - ge; ved
Lasst Fie - - - deln tö - nen mit

f *p*

Lad fed - - - len klin - ge; ved
Lasst Fie - - - deln tö - nen mit

Vle

p pizz.

Celli

p pizz.

217

Cor.III-IV
in D

Violini
(på scenen)

CORO

Vni I

Vni II

Vle

Celli

Bassi

pp

sfz

mp 3

cresc.

fff

3 3

f *dim.*

stren - ge - klang træ-der vi dan - sen en nat så lang.
hel - lem Klang, las-set uns ju - beln bei froh - hem Sang.

cresc.

f *dim.*

stren - ge - klang træ-der vi dan - sen en nat så lang.
hel - lem Klang, las-set uns ju - beln bei froh - hem Sang.

cresc.

f *dim.*

8 stren - ge - klang træ-der vi dan - sen en nat så lang.
hel - lem Klang, las-set uns ju - beln bei froh - hem Sang.

cresc.

f *dim.*

stren - ge - klang træ-der vi dan - sen en nat så lang.
hel - lem Klang, las-set uns ju - beln bei froh - hem Sang.

alle

p

p

arco

p

arco

p

pizz.

p

22

223

Cor.III-IV
in D

Violini
(på scenen)

CORO

Vni I

Vni II

Vle

Celli

Bassi

Hvor ly - stigt at tri - ne på til - je! Den jom - fru bræn - der så
Lasst lu - stig im Tan - ze uns schwin - gen! Die Jung-frau bren - net in

Hvor ly - stigt at tri - ne på til - je! Den jom - fru bræn - der så
Lasst lu - stig im Tan - ze uns schwin - gen! Die Jung-frau bren - net in

Hvor ly - stigt at tri - ne på til - je! Den jom - fru bræn - der, den
Lasst lu - stig im Tan - ze uns schwin - gen! Die Jung-frau bren - net, die

Hvor ly - stigt at tri - ne på til - je! Den jom - fru bræn - der så
Lasst lu - stig im Tan - ze uns schwin - gen! Die Jung-frau bren - net in

pizz.

23

231

CORO

skær som et blod, det er sig den små - dreng så bold og god, han fav - ner den væ - ne
ro - si - ger Glut, den Bur - schen er - fällt es mit son - ni-gem Mut, den Arm um die Maid zu

skær som et blod, det er sig den små - dreng så bold og god, han fav - ner den væ - ne
ro - si - ger Glut, den Bur - schen er - fällt es mit son - ni-gem Mut, den Arm um die Maid zu

jom - fru bræn - der, det er sig den små - dreng så bold og god, han fav - ner den væ - ne
Jung-frau bren - net, den Bur - schen er - fällt es mit son - ni-gem Mut, den Arm um die Maid zu

skær som et blod, det er sig den små - dreng så bold og god, han fav - ner den væ - ne
ro - si - ger Glut, den Bur - schen er - fällt es mit son - ni-gem Mut, den Arm um die Maid zu

cresc. *p* *p sempre*

cresc. *p* *p sempre*

cresc. *p* *p sempre*

cresc. *p* *p sempre*

248

Fl.I-II *mp* *pp* *a2*

Fl.picc. *mp*

Ob.I-II *mp* *p* *a2*

Cl.I-II *mp* *p* *pp* *a2* *muta in A*

Cor.ingl. *mp*

Cor.I-II *mp* *Cor.I-II muta in Gess*

Cor.III-IV *mp* *Cor.III muta in A* *Cor.IV muta in E*

Fag.I-II *mp* *p* *a2*

Fag.III *mp*

Cl.basso *mp* *a2*

Trb.I-II *mp*

Tp. *mf* *mp*

Vni I *mp* *p* *pp* *dim.*

Vni II *mp* *p* *pp* *divisi* *ppp*

Vle *mp* *p*

Celli *mp*

Bassi *mp*

SCENE II

(♩=♩) poco a poco un poco ritenuto

255

Vni I divisi *ppp dolce*

Vni II divisi *dolce*

cresc.

25 Molto tranquillo (Gudmund of Signe kommer nedover fodstien i baggrunden)/
Signe (Gudmund und Signe kommen vom Hintergrunde auf dem Fusswege her) *p*

264

Molto tranquillo

Å tal! Bliv ved! Lad mig
O sprich, fahr fort! Lass mich

Vni I divisi *mf* *mp* *p* *p dim.* *pp dolce*

Vni II divisi *mf* *mp* *p* *p dim.* *pp dolce*

Vle divisi *mf* *mp* *p* *p dim.* *pp dolce*

p dim. *pp dolce*

272

Signe

lyt - te der - til; det hø - res som det væ - ne - ste stren - ge - spil.
lau - schen dem Klang, er zit - tert mir druch's Her - ze so süss, so bang.

Vni I divisi *pp sempre*

Vni II divisi *pp sempre*

Vle divisi *pp sempre*

pp sempre

27
279 **un pochettino stringendo** **a tempo tranquillo**

Fl. I-II

Signe

Gudmund *p*

Jeg, jeg er ham kær!
Mich, mich hat er lieb!

Sig - ne, min fag - re, min yn - de - li - ge lil - je! Det er
Sig - ne, Ge - lieb - te, du hol - de, schö - ne, rei - ne! Kei - ne

un pochettino stringendo **a tempo tranquillo**

Vni I divisi *ppp dolcissimo* *cresc.* *pp dolcissimo*

Vni II divisi *ppp dolcissimo* *pp* *pp dolcissimo*

Vle divise *ppp dolcissimo* *pp* *pp dolcissimo*

Celli *ppp dolcissimo* *pp* *pp dolcissimo*

28

Signe

Gudm.

Jeg skul - de mæg - te at bin - de din vil - je;
Ich bin ihm teu - er, mich nennt er die Sei - ne, das

in - gen som du.
an - dre als dich.

string. **rit.** **sostenuto**

Vni I divisi *dim.* *pp*

Vni II divisi *dim.* *pp*

Vle divise *dim.* *pp*

Celli *p dim.* *pp*

290

Signe
 jeg skul-de mæg - te at fyl - de din hu! Å, tør jeg tro dig?
 Herz sei - ne See - le er - fül - le nur ich! Darf ich's denn glau - ben?

Gudm.
 Det tør du for sandt.
 Für im - mer und heut'.

Vni I
p *mfp* *pp*

Vni II
p *mfp* *pp*

Vle
 divise
p *mfp* *pp* *p*

Celli
p *mfp* *pp* *p*

Bassi
 divisi
p

29

295

Gudm.
 Hør mig, Si - gne. Me - dens å - re - ne randt,
 Hör mich, Sig - ne. So im Lau - fe der Zeit,

Vle
 divise
pp

Celli
 divisi
pp

Bassi
 divisi
 [arco] *pp*
 pizz. *pp*

301

Gudm.
 8
 tæn - te jeg tro - fast bå - de vin - ter og som - mer på e - der to, mi - ne fag - re - ste blom - mer.
 dacht' ich bei Len - zes - pracht bei win - ter - lich Wü - ten an Euch da - heim, mei - ne lieb - li - chen Blü - ten.

Vle
 divise

Celli
 divisi

Bassi
 divisi

cresc. *dim.* *cresc.* *dim.* *cresc.* *dim.* *cresc.* *pp* *arco* *pp*

306

Fl.I-II

Cl.I-II
 in A

Gudm.

Vle
 divise

Celli
 divisi

Bassi
 divisi

Men jeg kun - de ik - ke ret mi - ne tan - ker for - stå; da jeg
 Mir war da - mals noch mein in - ner - stes Den - ken nicht klar; als ich

pp *dolcissimo* *pp* *dolcissimo* *pp* *dolcissimo* *pp* *dolcissimo*

30

310

Fl.I

Fl.II-III

Cl.I-II
in A

Cor.I-II
in Gess

Gudm.

Vni I
divisi

Vni II
divisi

Vle
divise

rej - ste, var du som al - fer - ne små,
 fort - zog, glichst du den El - fen für wahr, som al - fer - ne små, der
 den El - fen so zart im

pp 3 *dolcissimo*

pp *dolcissimo*

pp

pp

con sord.

pp 3

con sord.

pp 3

con sord.

pp 3

con sord.

pp 3

con sord.

pp

con sord.

pp 3

pp *sempre dim.*

sempre dim.

sempre dim.

sempre dim.

sempre dim.

sempre dim.

314

Fl.I
pp 3
ppp
ppp
dim. pppp

Fl.II-III
ppp 3
ppp
dim. pppp

Cl.I-II
in A
pp 3 *dolcissimo*
ppp
pppp

Cor.I-II
in Gess

Cor.III
in A
 III
pp dim.
pppp

Cor.IV
in E
pp
dim.
pppp

Gudm.
 fær - des i sko - ve og le - ge som bedst, når vi drøm - me og so - ve.
 Hain un - ter Bäu - men, die spie - len mit - samm', wenn wir schla - fen und träu - men.

Vni I
 divisi
pp *sempre dim.*
ppp

Vni II
 divisi
ppp

Vle
 divise
ppp

Celli
ppp
 con sord.

323 32

Cl.I-II
in A

Cor.III
in A

Cor.IV
in E

Trb.I-II
in D

Gudm.

Vni I

Vni II

Vle
divise

Celli
divisi

Bassi

f *mf* *mf* *p* *espress.*

mp *mf*

p *mf* *f* *mf* *p*

p *mf* *f* *mf* *p*

p *mf* *f* *mf*

p *mf* *f* *mf*

mf

for-stod, at Mar - git var så stolt en fru - e, men du, del al - ler - dej - lig - ste blandt
ich sah wol, Mar - git ü - ber - stral - - - te Al - le, doch du, du warst die Lieb - lich - ste im

329

Cl.I-II
in A

Fag.I-II

Signe

Gudm.

Vni I

Vni II

Vle

Celli

(der kun halvt har lyttet til hans ord)
(die seinen Worten nur halbt gelauscht hat)

Jeg min-des, vi
Wir sas-sen an

ung - mø - er hul - de.
Jung - frau - en Kran - ze.

cresc. *f* *mf dim.* *p*

cresc. *espress.* *f* *mf dim.* *p*

cresc. *f* *mf dim.* *p*

cresc. *f* *mf dim.*

molto espress.

336

Cl.I-II
in A

Cor.I-II
in Gess

Fag.I-II

Signe

33

pp sempre

pp *p dolce*

sad ved ar - nens glød en vin - ter - kveld, nu er det læn - ge si - den; du
war - mer Her - des - glut, im Win - ter war's und du hieltst mich um - schlun - gen. und

341

Ob.I-II *pp dolce* *p*

Cl.I-II in A

Cor.I-II in Gess *pp dolce* *pp* *dolcissimo*

Fag.I-II *pp dolce*

Signe
 sang for mig om den jom-fru li - den, som nøk - ken hav - de lok - ket ned i sit skød.
 hast vom Mägd-lein mir vor - ge - sun - gen, der Nöck hatt' sing - end es ge - lockt in die Flut.

Vni I *pp dolcissimo*
 con sord.

Vni II *pp dolcissimo* *ppp*
 con sord.

Vle *pp dolcissimo* *ppp*
 con sord.

Celli *pp dolcissimo*
 con sord.

34

346

Fl.I-II *p* *mp*

Ob.I-II

Cl.I-II in A *mp*

Cor.I-II in Gess

Signe
 Der glem-te hun bort bå - de fa - der og mo - der; der glem-te hun bort bå - de sø - ster och
 Dort hat-te es Va - ter und Mut-ter ver - ges - sen, un al - le, die einst ihm so teu - er ge -

Vni II *p*

Vle *p*

Celli *p* *mp*

Bassi *p* *mp*
 pizz.

359

Ob.I-II

Cl.I-II
in A

Cor.III-IV
in D

Fag.I-II

Arpa

Signe

Vni I

Vni II

Vle

Celli

Bassi

var til - sin - de så mø - dig och mod; med kvi - de han slog sin har - pes stren - ge,
har - t so mu - tig, er har - t wir ge - bannt, und rührt dann voll Angst der Har - fe Sai - ten,

p cresc. *mf* *mf* *cresc.* *f*

mf cresc. *mf* *cresc.* *f*

p cresc. *mf* *mf* *cresc.* *f*

mf *cresc.* *mf* *cresc.* *f*

mf *ff* *f*

cresc. *mf* *sfz mf* *f*

p cresc. *mf* *f*

p cresc. *mf*

cresc. *mf* *f*

mf

5

363 36 rit.

Ob.I-II *f cresc.* *ff dim.* *p*

Cl.I-II in A *ff dim.* *p*

Cor.I-II in Gess *p dolce*

Cor.III-IV in D *f cresc.* *ff dim.* *p*

Fag.I-II *ff dim.* *p*

Fag.III *ff dim.* *p*

Trb.I-II in D *f dim.*

Arpa *f cresc.* *ff dim.* *p dim.*

Signe
 så vi - de det klang bå-de lydt og læn - - - ge.
 dass mäch - tig es klang ü - ber al - - - le Wei - - - - ten.

Vni I *cresc.* *ff dim.* *p* rit.

Vni II *cresc.* *ff dim.* *p dim.*

Vle *f cresc.* *ff dim.* *p dim.*

Celli *ff dim.* *p*

Bassi *f cresc.* *ff dim.* *p* *arco*

367 **a tempo sostenuto** 37

Fl.I *pp* *dolcissimo*

Fl.II-III *pp* *dolcissimo* *sempre pp molto*

Cor.I-II
in Gess *pp* *muta in Ess*

Fag.I-II *pp* *dolcissimo*

Arpa *pp*

Signe *p*

Den jom - fru li - den på tjer - nets bund våg - ned der - ved af sin tun - ge blund;
 Das Mägd - lein tief auf des Tei - ches Grund weck - te sein Lied noch zur sel - ben Stund;

a tempo sostenuto

Vni I *pp dolce*

Vni II *pp dolce*

Vle *pp dolce*

Celli *pp dolce* *divisi* *non div.* *pp dolcissimo*

372

Fl.II-III

Fag.I-II *ppp* *ppp*

Signe *pp*

nøk - ken måt - te slip - pe hen - de ud af sit skød; mel - lem lil - jer - ne
 mocht' nun nim - mer wei - len bei dem Nöc - ken als dann; seis - se Li - lien, die

Celli *pp sempre*

377

38

poco più animato

Fl.I

Fl.II-III

Cl.I-II
in A

Cor.III-IV
in D

Fag.I-II

Arpa

Signe

Vni I

Vni II

Vle

Celli

pp

ppp

p

pp

ppp

ppp

ppp

p

poco più animato

hen o - ver van - - - - det hun flød; da kend - te hun i - gen bå - de
tru - gen's U - - - - fer hin - aus; nun blickt es wie - der auf zu dem

382

più animato

Ob.I-II

Cl.I-II
in A

Cor.I-II
in Ess

Cor.III-IV
in D

Fag.I-II

Arpa

Signe

Vni I

Vni II

Vle

Celli

Bassi

in Ess I

III

I

mp *cresc.*

mf *f* *cresc.*

mf *f* *cresc.*

mf *f* *cresc.*

f *cresc.*

mf *f* *cresc.*

f *cresc.*

f *cresc.*

f *cresc.*

f *cresc.*

f

him - mel og jord da fat - ted hun til - ful - de bå - de Gud og hans ord.
himm - li - schen Hort, es glaubt an Gott auf's neu und an sein hei - li - gen Wort.

senza sord.

mp *cresc.* *mf* *f* *cresc.*

senza sord.

mp *cresc.* *mf* *f* *cresc.*

senza sord.

mp *cresc.* *mf* *f* *cresc.*

senza sord.

mp *cresc.* *mf* *f* *cresc.*

mp *mf* *f*

403

Fl.I-II *f* *a2*

Ob.I-II *cresc.* *f* *dim.*

Cl.I-II in A *cresc.* *f* *dim.* *p*

Cor.ingl. *cresc.* *f* *dim.* *p*

Cor.I-II in G *muta in G*

Cor.III-IV in D *mp cresc.* *f* *dim.*

Fag.I-II *cresc.* *f* *dim.* *p*

Fag.III *mp cresc.* *f* *dim.* *p*

Cl.basso in A *f* *dim.* *p*

Trb.I-II in D *mf* *I* *muta in C*

Trbn.I-II *mf*

Trbn.III *mf*

Arpa *ff* *12*

Signe *f.*
 mig tyk - tes jeg kan fug - le - nes røst for - stå, når jeg van - drer med dig un - der li - - -
 ich galub' ich könn't' der Vög - lein Ge - sang ver - steh'n, wenn ich wan - dre mit dir auf der Hal - - -

Vni I *mp cresc.* *f*

Vni II *mp cresc.* *f*

Vle divide *mp cresc.* *f* *dim.* *p*

Celli divisi *mp cresc.* *f* *dim.* *p*

Bassi *mp* *f* *arco* *dim.* *p*

429 43

Ob.I-II

Signe

(undselig/
(verschämt)

Vil du si-ge hen-de?
Willst du al-les sa-gen?

Gudm.

kom lad os beg-ge til din sø - ster gå ind. Alt bør hun
komm, geh'n wir bei-de zu der Schwe - ster hin - ein. Ichwill sie

cresc. *p* *p sempre*

skær som et blod; det er sig den små - dreng så bold og god, han fav - ner den
ro - si - ger *Glut,* den *Bur - schen er -* füllt es mit son - ni - gem *Mut,* den *Arm um die*

cresc. *p* *p sempre*

skær som et blod; det er sig den små - dreng så bold og god, han fav - ner den
ro - si - ger *Glut,* den *Bur - schen er -* füllt es mit son - ni - gem *Mut,* den *arm um die*

cresc. *p* *p sempre*

jom - fru bræn - der; det er sig den små - dreng så bold og god, han fav - ner den
Jung - frau *bren - net, den* *Bur - schen er -* füllt es mit son - ni - gem *Mut,* den *Arm um die*

cresc. *p* *p sempre*

skær som et blod; det er sig den små - dreng så bold og god, han fav - ner den
ro - si - ger *Glut* den *Bur - schen er -* füllt es mit son - ni - gem *Mut,* den *Arm um die*

Bassi

436 44

Signe
 Ak, gå - da a - le - ne; jeg ved det, min kind vil af blu - sel
 Ach, geh doch al - lei - ne; ich kann nicht, ich mein, ich ver - geh' vor

Gudm.
 ken - de.
 fra - gen.

CORO
 væ - ne lil - je.
 Maid zu schlin - gen.
 væ - ne lil - je.
 Maid zu schlin - gen.
 væ - ne lil - je.
 Maid zu schlin - gen.
 væ - ne lil - je.
 Maid zu schlin - gen.

Vni I
 senza sord.
pp *p* *sfz* *p*

Vni II
 senza sord.
pp *p* *sfz* *p*

Vle
 senza sord.
 [uniti]
pp *p* *sfz* *p*

Celli
 senza sord.
 [uniti]
pp *p* *sfz* *p*

Bassi
 arco
p sfz p

46

457

Fl.I-II

Ob.I-II

Cl.I-II
in A

Cor.III
in D

Fag.I-II

Fag.III

Signe

Gudmund

Vni I

Vni II

Vle

Celli

Bassi

(går ud til højre)/
(sie geht rechts ab)

sven-de. Til du har talt med hen-de.
Kna-ben. Bis wir Ge-wiss-heit ha-ben.

Gudmund (Gudmund går ind i huset)/
(Gudmund geht in's Haus)

Der bi - er du?
Und war-test du?

arco pizz. arco

pizz. arco pizz. arco

arco

arco

pizz.

sfz pp

sfz pp

sfz pp

sfz pp

ff *p*

SCENE III

(Margit kommer fra venstre bag ved huset)/
 (Margit kommt links hinter dem Hause hervor)

477 **Poco meno** 48

Cl.I-II *in A*
mp *p*

Cor.III-IV *in D*
p *pp*

Fag.I-II
pp *pp*

Fag.III
pp *pp*

Margit

Vni I *mp* *p*

Vni II *pp* *pp*

Vle *pp* *pp*

Celli *pp* *pp*

Bassi *pp* *pp*

I stu - en
 Ich hör' die

486 **Poco meno**

Cl.I-II *in A*
mp *p*

Cor.III-IV *in D*
p *pp*

Margit

Vni I *mp* *p*

Vni II *pp* *pp*

Vle *pp* *pp*

Celli *pp* *pp*

Bassi *pp* *pp*

er bå - de gam - men og glæ - de; fru - er og sven - de mon - ne dan - sen træ - de.
 Wei - sen bis hier - her wol klin - gen, Frau - en und Män - ner leicht im Tan - ze sich schwi - gen.

49

493

Poco a poco un poco meno mosso

Ob.I-II

Cl.I-II in A

Margit

Vni I

Vni II

Vle

Celli

Bassi

Det blev mig så lum - mert om pan - de og
Ein Druck mir vom Her - zen nicht wei - chen mehr

50

501

Ob.I-II

Cl.I-II in A

Fag.I-II

Margit

Vni I

Vni II

Vle

Celli

Bassi

bryst;
will;

Gud - mund var ik - ke der - in - de.
Gud - mund, er war nicht da - rin - nen.

524

Cl.II
in A

Cor.I-II
in E

Fag.I-II

Fag.III

Margit

Vni I

Vni II

Celli

vin - de.
hin - nen.

(grublende)/
(grübelnd)

Den - ne hæ - li - ge
Die - ser wü - ste Ge -

532

Ob.I-II

Cl.I
in A

Cl.II
in A

Cor.ingl.

Cor.I-II
in E

Fag.I-II

Fag.III

Margit

Bassi

poco stringendo

ritard.

tan-ke...
dan-ke...

jeg kan ej for - stå...
wie mag das nur sein...

den føl - ger mig, hvor jeg end mon - ne
er folgt mir: be - rei - tet mir dump-fe

gå.
Pein.

53
536 a tempo ♩ = ♩.

Cl.II in A

Cor.ingl.

Cor.I-II in E

Fag.I-II

Margit

Bassi

Die Fla-sken, der rum-mer en gå - de-fuld saft? en drå - be der - af i min..
 Fla-sche, die birgt gar ge - fähr - li - chen Saft; ein Trop - fen da - von in des...

a tempo ♩ = ♩.

54
543

Cl.I-II in A

Cor.I-II in E

Fag.I-II

Margit

Vle divise

Celli divisi

(hviskende) (flüsternd)

u - vens bæ - ger, så sag - te - lig syg - ner hans liv - sens - kraft, og
 Fein - des Bä - cher, und lang - sam ver - rinnt sei - ne Le - bens - kraft, sein

con sord.

pppp < pp sempre

pppp < pp sempre

pppp < pp sempre

pppp < pp sempre

con sord.

pp

551

Cl.I-II
in A

Margit

Vle

Celli

pp

pp *dim.*

dim.

dim. *sempre dim.*

in - tet i ver - den ham hjæl - per og læ - ger.
 O - dem, sein Herz - blut fließt schwä - cher und schwä - cher.

55
560

Margit

Gudmund

Vni I

Vni II
divisi

Vle

Celli

(Gudmund kommer ud gennem døren)
 (Gudmund tritt aus der Haustür)

con sord.

ppp

con sord.

ppp

con sord.

ppp

tutti

ppp

tutti

ppp

tutti

ppp

con sord.

ppp

con sord.

ppp

tutti

ppp

tutti

ppp

Mar - git,
 Mar - git,

Vid - ste jeg, at Gud - mund... hav - de han mig kær, da ag - ted jeg li - det...
 Wüsst' ich nur das Gud - mund... hing in Lieb' an mir, dann ach - tet' ich we - nig...

586 I

Cl.I-II
in A

Cor.I-II
in E

Cor.III-IV
in D

Fag.I-II

Cl.basso
in A

Margit

Her er ik - ke hver - ken mørkt el - ler lyst; det er midt i - mel - lem
Ein däm-mern-des Licht die Nacht nur er - hellt; auch in's Dun - kel mei - ner

Vni I

Vni II

Vle

Celli

Bassi

pp

ppp

ppp

ppp

ppp

p

p

58

591

poco rit. a tempo tranquillo

Fl.I

Fl.II

Fl.III

Cl.I in A

Cl.II in A

Cor.I in E

Cor.II in E

Cor.III-IV in D

Fag.I

Fag.II

Cl.basso in A

Margit

beg - ge... See - le... ret som i mit bryst. zit - ternd es noch fällt. (ser på ham)/ (blickt ihn an) Ej sandt, Nicht wahr,

poco rit. a tempo tranquillo

Vni I divisi

Vni II divisi

Vle

Celli

Bassi

I Solo arco

597

Fl.I

Fl.II

Fl.III

Cl.I-II
in A

Cl.basso
in A

Margit

Vle

Celli

Bassi

når du fær-des i slig en nat, du ved ik-ke selv hvor-dan det er fat;
wenn du wan-derst in sol-cher Nacht ein traum-haf-tes Seh-nen fasst dich mit Macht;

pp *dolcissimo*

pp

pp

tutti
arco

pp

pp

602 59

Fl.I *p dolce*

Fl.II

Fl.III

Cl.I-II
in A

Fag.I-II *pp*

Cl.basso
in A

Margit
men du føl - er, der rø - rer sig et løn - ligt liv i busk og i blad, i blom - ster og
und du füh - lest, ein Le - ben drängt sich heim - lich vor aus Busch und aus Blatt, aus Blu - men und

Vni I
divisi *p*

Vni II
divisi *pp* *dolcissimo* *dim.*

Vle *ppp* *dim.*

Celli *pp* *ppp*

Bassi *ppp*

607 ritard.

Fl.I-II I
pp

Cl.I-II
in A
p

Cor.I-II
in E
pp I
p muta in F

Cor.III-IV
in C
p III

Fag.I-II
p

Margit
(med pluselig overgang)/
(im plötzlichen Übergang)
siv! Ved du, hvad jeg øn - sker? At jeg var
Rohr! Weisst du, was ich wün - sche? Wär ich die
Gudmund
Nu?
Nun?

Vni I
divisi

Vni II
divisi

Vle

Celli
p senza sord.

Bassi

ritard.

60

612 Poco più mosso; ♩. =

Fl.I

Fl.II-III

Ob.I-II

Cl.I-II in A

Cor.I-II in F

Fag.I-II

Fag.III

Arpa

Margit

huld - - - ren, som sid - der i li - - - en der -
 Nix - - - e, die sit - - zet im Wal - - - de, dort

Poco più mosso; ♩. =

Vni I divisi

Vni II divisi

Vle

Celli

Bassi

615

Fl.I *p*

Fl.II-III *p*

Ob.I-II *p* *psfz*

Cl.I-II in A *p*

Cor.ingl.

Cor.I-II in F *psfz* > >

Cor.III-IV in C *a2* *p* *molto espressivo* *f* < *dim.*

Fag.I-II *psfz* > >

Fag.III *pp* *p*

Cl.basso in A *p*

Arpa *p* *mp*

Margit
in - de. Hvor skul - de jeg li - stigt min trold - - - dom
drin - nen. Wie wollt' ich da li - stig den Zau - - - ber

Vni I divisi *pp*

Vni II divisi *pp* *mp dim.*

Vle *pp* *pizz.* *f* *arco* *p* *mp dim.*

Celli

Bassi *p*

618 61

FL.I *p*

FL.III *a2* *psfz* > >

Ob.I-II *p*

Cl.I-II in A *p*

Cor.ingl. *pp*

Cor.I-II in F *a2* *psfz* > >

Cor.III-IV in C *a2*

Fag.I-II *mp*

Fag.III *pp* *mp*

Cl.basso in A *pp*

Arpa *mp* *mf*

Margit
 spin - de! Tro mig! Hvor skul-de jeg
 spin - nen! Galub mir! Wie woll-te ich
 Gudmund

Gudm.
 Hvad fat-tes dig, Mar-git? Svar!
 Was feh-let dir, Mar-git? Sprich!

Vni I divisi *p*

Vni II divisi *pp* *p* *mp dim.*

Vle *pp* *f* *pizz.* *arco* *p* *mp dim.*

Celli *mf* *molto espressivo* *ff* *<* *dim.*

Bassi *mp*

621

poco ritard.

Fl.I *p* *mp* *dim.*

Fl.II-III *p* *mf sfz > >*

Ob.I-II *p*

Cl.I-II *in A* *p*

Cor.ingl. *mf sfz > >*

Cor.I-II *in F* *mf sfz > >* *mp dim.* *p*

Cor.III-IV *in C* *a2* *mf* *dim.*

Fag.I-II *pp* *mf* *dim.*

Fag.III *pp* *mf* *dim.*

Arpa *mp* *f*

Margit
 kvæ - de, hvor skul-de jeg kla - - - ge! Kla - - - ge og
 sin - gen, wie woll-te ich kla - - - gen! Kla - - - gen und

poco ritard.

Vni I divisi *p*

Vni II divisi *pp* *p* *mp dim.* *mp dim.*

Vle *pp* *pizz.* *f* *arco* *p* *mp dim.*

Celli *p* *f* *dim.*

Bassi *mp*

62

a tempo

624

Fl.I

Fl.II-III

Ob.I-II

Cl.I-II
in A

Cor.ingl.

Cor.I-II
in F

Cor.III-IV
in C

Fag.I-II

Fag.III

Cl.basso
in A

Tp.

Margit

Vni I

Vni II
divisi

Vle
divise

Celli

Bassi

624

p

sfz

p

p

fz

p

sfz

sfz > > >

a 2

mp molto espressivo

f

pp

mf dim.

pp

mf dim.

mp molto espressivo

f

pp

mp

mp

kvæ - - - - de bå - - - de næt - - - - - ter og
sin - - - - gen in den Näch - - - - - ten und

a tempo

p

f

pizz.

p

p

p

p

p

mp molto espressivo *cresc.*

f dim.

arco

p

mf

626

Fl.I *p* *sfz* *p*

Fl.II-III *p*

Ob.I-II *sfz* > > >

Cl.I-II in A *p*

Cor.ingl. *sfz* > >

Cor.I-II in F

Cor.III-IV in C *f*

Fag.I-II *p* *mf* *dim.*

Fag.III *p* *mf* *dim.*

Cl.basso in A *f*

Tp. *pp* *mp*

Margit
 da - - - - - ge!
 Ta - - - - - gen!
 Hvor skul - - - de jeg
 Wie woll - - - te ich
 (med stigende heftighet)/
 (mit wachsender Heftigkeit)

Vni I *p* *f* *pizz.*

Vni II divisi

Vle divise

Celli *cresc.* *pizz.* *f* *dim.*

Bassi *p* *mf* *arco*

628

Fl.I *p* *f sfz* *p*

Fl.II-III *p*

Ob.I-II *sfz* > > >

Cl.I-II in A *p*

Cor.ingl. *sfz* > > >

Cor.I-II in F *cresc.* *mf p*

Cor.III-IV in C *a2* *ff*

Fag.I-II *f* *dim.*

Fag.III *f* *dim.*

Cl.basso in A *ff*

Tp. *pp* *mf*

Margit
lok - - - ke den frei - - - di - ge svend gen - nem
lo - - - cken den Bur - - - schen hin - ein ü - ber

Vni I *p* *f* *pizz.*

Vni II divisi *cresc.* *mf p*

Vle divise *cresc.* *mf p*

Celli *cresc.* *ff*

Bassi *pizz.* *arco* *f*

630

Fl.I
p

Fl.II-III
p

Ob.I-II
a 2
p

Cl.I-II
in A
pp

Cor.I-II
in F
p

Cor.III-IV
in C
mf

Fag.I-II
p

Fag.III
p

Cl.basso
in A
mf

Margit
li - - - er - ne grön - - - ne til ber - - - - - gets
grü - - - nen - de Wie - - - sen zur dü - - - - - stern

Vni I
arco
p *cresc.* 7 *mf* *dim.*

Vni II
divisi
dim.

Vle
divise
dim.

Celli
mf *dim.*

Bassi
p *dim.*

* A Fag II/2-4 = g2 punkterad halvnot. Utgåvan använder g2-f#2 punkterade fjärdelar i analogi med Cor.I, Cor. III, Cl. basso, Vni I

63
632

poco a poco più animato

FL.I *pp* *p* 8

FL.II *pp* *cresc.* *mp* *pp* *cresc.*

FL.III *pp* *cresc.* *mp* *pp* *cresc.*

Ob.I-II *a2* *pp* *cresc.* *mp* *pp* *cresc.*

Cl.I in A *pp* *cresc.* *mp* *pp* *cresc.*

Cl.II in A *pp* *cresc.* *mp* *pp* *cresc.*

Cor.ingl. *pp* *cresc.* *mp* *pp* *cresc.*

Cor.I-II in F *mp*

Cor.III-IV in C *mp*

Fag.I-II *pp* *cresc.* *mp* *pp* *cresc.*

Fag.III *pp* *mp* *pp* *cresc.*

Cl.basso in A *pp* *cresc.* *mp* *pp* *cresc.*

Tp. *mp*

Tri. *pp* *pp*

Arpa *f*

Margit
kam - mer; der kun - de jeg glem - me al ver - - - - dens
Kam - mer; dort könnst' ich ver - ges - sen den na - - - - gen - den

Vni I *p* *espress.* *mf* *p* *cresc.* 4

Vni II *p* *espress.* *mf* *p* *cresc.* 4

Vle *p* *espress.* *mf* *p* *cresc.* 4

Celli *p* *espress.* *mf* *p* *cresc.* 4

Bassi *pp* *cresc.* *mp* *pp* *cresc.*

635

Fl.I *mp* 8

Fl.II *mf* *p* *cresc.*

Fl.III *mf* *p* *cresc.*

Ob.I-II *mf* *p* *cresc.*

Cl.I in A *mf* *p* *cresc.*

Cl.II in A *mf* *p* *cresc.*

Cor.ingl. *mf* *p* *cresc.*

Cor.I-II in F *mf* *a 2* *p* *cresc.*

Cor.III-IV in C *mf* *a 2* *p* *cresc.*

Fag.I-II *mf* *p* *cresc.*

Fag.III *mf* *p* *cresc.*

Cl.basso in A *mf* *p* *cresc.*

Tp. *mf* *p* *cresc.*

Tri. *p*

Arpa *f*

Margit
 jam - - - - - mer;
 Jam - - - - - mer;
 der kun - - - de jeg
 ich könnt' mit ihm

Vni I *f* *mp* *cresc.*

Vni II *f* *mp* *cresc.*

Vle *f* *mp* *cresc.*

Celli *f* *mp* *cresc.*

Bassi *mf* *p* *cresc.*

637

Fl.I *mf* *cresc.* 8

Fl.II *mf* *cresc.* *p* *cresc.*

Fl.III *mf* *cresc.* *p* *cresc.*

Ob.I-II *mf* *cresc.* *p* *cresc.*

Cl.I in A *mf* *cresc.* *p* *cresc.*

Cl.II in A *mf* *cresc.* *p* *cresc.*

Cor.ingl. *mf* *cresc.* *p* *cresc.*

Cor.I-II in F *mf* *cresc.* *a 2* *p* *cresc.*

Cor.III-IV in C *mf* *cresc.* *a 2* *p* *cresc.*

Fag.I-II *mf* *cresc.* *p* *cresc.*

Fag.III *mf* *cresc.* *p* *cresc.*

Cl.basso in A *mf* *cresc.* *p* *cresc.*

Trb.I-II in C *mf* *cresc.* *a 2*

Tp. *mf* *cresc.* *p* *cresc.*

Tri. *p*

Arpa *f*

Margit
bræn - - - - - de og le - - - - - ve med min
schwel - - - - - gen und se - - - - - lig mit ihm

Vni I *f* *cresc.* *mp* *cresc.*

Vni II *f* *cresc.* *mp* *cresc.*

Vle *f* *cresc.* *mp* *cresc.*

Celli *f* *cresc.* *mp* *cresc.*

Bassi *mf* *cresc.* *p* *cresc.*

639

Fl.I-II *mf* *cresc.* *8* *sostenuto* *ff* *dim.* *9*

Fl.II-III *f* *cresc.* *mf* *cresc.* *ff* *dim.*

Fl.III *f* *cresc.* *mf* *cresc.* *ff* *dim.*

Ob.I-II *f* *cresc.* *mf* *cresc.* *ff* *dim.*

Cl.I-II *in A* *f* *cresc.* *mf* *cresc.* *ff* *dim.*

Cl.II *in A* *f* *cresc.* *mf* *cresc.* *ff* *dim.*

Cor.ingl. *f* *cresc.* *mf* *cresc.* *ff* *dim.*

Cor.I-II *in F* *f* *cresc.* *a2* *mf* *cresc.* *ff* *dim.*

Cor.III-IV *in C* *f* *cresc.* *a2* *mf* *cresc.* *ff* *dim.*

Fag.I-II *f* *cresc.* *mf* *cresc.* *ff* *dim.*

Fag.III *f* *cresc.* *mf* *cresc.* *ff* *dim.*

Cl.basso *in A* *f* *cresc.* *mf* *cresc.* *ff* *dim.*

Trb.I-II *in C* *più f* *cresc.* *f* *dim.*

Trbn.I-II *f* *dim.*

Trbn.III *f* *dim.*

Tuba *f* *dim.*

Tp. *mf* *cresc.* *mp* *cresc.* *f* *dim.* *p*

Tri. *mp* *dim.*

Arpa *più f* *f* *cresc.* *ff* *8* *8* *dim.* *8* *8*

Margit
 ven!
 sein!
 Gudmund

Gudm.
 Mar - git!
 Mar - git!

ven! mid - - - - - nats - stund
 zu näch - - - - - ger Zeit

Vni I *f* *cresc.* *3* *ff* *9* *9* *dim.* *6* *6*

Vni II *f* *cresc.* *3* *ff* *9* *9* *dim.* *6* *6*

Vle *f* *cresc.* *3* *ff* *9* *9* *dim.* *6* *6*

Celli *f* *cresc.* *3* *ff* *dim.*

Bassi *f* *cresc.* *mf* *cresc.* *ff* *dim.*

ritardando

64 Sostenuto

642

Fl.I *mp dim.* *pp dolcissimo*

Fl.II *mp dim.* *pp dolcissimo*

Fl.III *mp dim.* *pp dolcissimo*

Ob.I-II *mp dim.* *pp*

Cl.I in A *mp dim.* *pp*

Cl.II in A *mp dim.* *pp*

Cor.ingl. *mp dim.* *pp*

Cor.I-II in F *mp marc.*

Cor.III-IV in C *mp dim.* *pp* *pp dolciss.*

Fag.I-II *mp dim.* *pp dolciss.*

Fag.III *mp dim.* *pp dolciss.*

Cl.basso in A *p* *pp dolciss.*

Trb.I-II in C *p dim.* *muta in F*

Tp. *p dim.* *pp*

Arpa *mp* *p* *più p* *pp*

Margit
 sov vi i li - - - - en den so - - - - de - ste
 ruh'n auf dem schwel - - - - len - den Moo - - - - se wir

Vni I *mp dim.* *pp*

Vni II *mp dim.* *pp*

Vle *mp dim.* *pp dolcissimo*

Celli divisi *mp dim.* *pp dolcissimo*

Bassi *mf dim.* *pp* *dolcissimo*

ritardando *Sostenuto*

pizz. *arco*

poco stringendo

645

Fl.I *poco cresc.* *p* *cresc.*

Fl.II *poco cresc.* *p* *cresc.*

Fl.III *poco cresc.* *p* *cresc.*

Ob.I-II *a2* *f marc.* *cresc.*

Cl.I-II in A *a2* *mf marc.* *mf cresc.* *f marc.* *cresc.*

Cor.ingl. *mf marc.* *mf cresc.* *p* *f cresc.*

Cor.I-II in F *mf cresc.* *p* *mf*

Cor.III-IV in C III *poco cresc.* *p* *p* *cresc.*

Fag.I-II *poco cresc.* *cresc.*

Fag.III *poco cresc.* *p cresc.*

Cl.basso in A *poco cresc.* *p* *cresc.*

Tp. *p*

Margit
 blund; og ram - med mig dø - den, når so - - - len randt, hvor
 Beid; und müss - te ich ster - ben beim Mor - - - gen - rot, wie

Vni I *p poco cresc.* *p cresc.* *mf cresc.*

Vni II *pp dolcissimo* *poco cresc.* *mp* *cresc.*

Vle *poco cresc.* *p* *cresc.*

Celli divisi *poco cresc.* *p* *cresc.*

Bassi *poco cresc.* *p* *cresc.*

poco stringendo

649 **animato**

Fl.I *mf cresc.* *f* *dim.*

Fl.II *mf cresc.* *f* *dim.* II *p*

Fl.III *mf cresc.*

Ob.I-II *mf cresc.* *f* *dim.* *mp*

Cl.I-II in A *mf cresc.* *f* *dim.*

Cor.ingl. *mf cresc.* *f* *dim.*

Cor.I-II in F *mf cresc.* *f* *dim.*

Cor.III-IV in C *mf cresc.* *f* *dim.* *mp*

Fag.I-II *mf cresc.* *f* *dim.* *p*

Fag.III *mf cresc.* *f* *p*

Cl.basso in A *mf cresc.* *f* *p*

Trb.I-II in F *mf* *mf* *p*

Trbn.I-II *mf*

Trbn.III *mf*

Tp. *mp cresc.* *f*

Arpa *ff*

Margit
 ly - stigt at dø på slig vis; ej sandt!
 schön wär's dann träf uns Bei - - - de der Tod!

Gudmund
 Jeg ser, du har det
 Un - bæn - - - di - gen Ge -

Vni I *mf cresc.* *f* *dim.* *p*

Vni II *f cresc.* *f* *dim.* *p*

Vle *mf cresc.* *f* *dim.* *p*

Celli divisi *mf cresc.* *f* *dim.* *p*

Bassi *mf* *f* *dim.* *p*

653 ritardando

Fl.I *p dim. pp*

Fl.II-III *pp*

Ob.I-II *p*

Cl.I-II in A *mp marc. dim. pp*

Cor.ingl. *mp marc. dim. pp*

Cor.I-II in F *p a 2 muta in F pp*

Cor.III-IV in C *p*

Fag.I-II *p pp*

Fag.III *p*

Cl.basso in A

Trb.I-II in F *pp a 2*

Margit *(pludselig alvorlig) / (plötzlich ernst)*
 Du må ik - ke
 Darfst nicht mit den

Gudm. *8*
 sam - me u - styr - li - ge sind, som for - dum...
 müts ich dich im - mer noch seh' wie frü - her...

Vni I divisi *dim. più p ritardando PPP dolcissimo*

Vni II *dim. più p ritardando PPP dolcissimo*

Vle *dim. più p p espress.*

Celli *dim. più p*

Bassi *p*

65
656 **tranquillo**

Fl.I
dim. **ppp**

Fl.II-III
II
pp

Ob.I-II
I
p dolce

Cl.I-II
in A
dim. **ppp**

Cor.I-II
in F
II
ppp

Margit
un - dres der - o - ver; det er kun ved mid - nat, når men - ne - ske - ne so - ver;
Bli - cken mich stra - fen; das ist nur bei Nacht, senn die Men - schen - ul - le schla - fen;

tranquillo

Vni I
divisi
dim. **ppp**

Vni II
dim. **pppp**

Vle
pp **pp**

Celli
pp **pp**

Bassi
pp

660

Fl.I

Fl.II-III

Ob.I-II

Cl.I-II
in A

Cor.I-II
in F

Fag.I-II

Margit

Vni I
divisi

Vni II

Vle

Bassi

quasi niente

pp *dolcissimo*

ppp

om da-gen er jeg så ræd som en hind. Og hvad er det vel me-re?
am Ta-ge bin cih so scheu wie ein Reh. Und was ist es denn wei-ter?

quasi niente

quasi niente

quasi niente

663 **66** **Sostenuto**

Margit
 Min - des dig kun hi - ne kvin - der i frem - me - de lan - de, hun den fa - gre prin -
 Denk was ge - schah mit den Frau - en an frem - den Ge - sta - den, Ja! Die schö - ne Prin -

Vni I
pp *cresc.* *mf* *dim.*

Vni II
pp *mf* *dim.*

Vle
pp *cresc.* *mf* *dim.*
 con sord.

Celli
pp *cresc.* *mf* *dim.*

667

Cl.I-II
p *cresc.* *f* *dim.* *pp*

Fag.I-II
f *dim.*

Margit
 ses - se; se, hun var vild; mod hen - de er jeg som lam - met mild. At
 zess - in; oh, sie war wild; mit ihr ver - gli - chen bin ich so mild. Das

Vni I
pp *cresc.* *f* *dim.* *p*

Vni II
pp *cresc.* *f*

Vle
pp *cresc.* *f* *p*

Celli
pp *cresc.* *f*

673

Fl.I *f* *p*

Fl.II-III *f* *p*

Ob.I *f* *p*

Ob.II *f* *p*

Cl.I in A *f* *p*

Cl.II in A *f* *p*

Cor.I-II in F *fp*

Cor.III-IV in F *fp*

Fag.I-II *fp*

Fag.III *fp*

Cl.basso in A *fp*

Tp. *f*

Gudm.
 godt, du min - der mig der - om; jeg vil ik - ke læn - ger gem - me på det, jeg så
 gut, du mahnst mich da - ran; will län - ger nicht he - gen dies hier; das Nie - mand ge -

Vni I *f* *p*

Vni II *f* *p*

Vle *fp*

Celli *fp*

Bassi *fp*

meno mosso

680

FL.I *cresc. mf dim. p cresc. mf dim. p*

FL.II *mf p mp³ p*

FL.III *mf p mp³ p*

Ob.I *mf f*

Ob.II *mf f*

Cl.I in A *mf p cresc. mp cresc. 3 3*

Cl.II in A *mf*

Cor.ingl. *p cresc. f p cresc.*

Cor.I-II in F *a 2 mf³ f³*

Cor.III-IV in F *p cresc. f p cresc.*

Fag.I-II *a 2 mf³ f³*

Fag.III *p cresc. f p cresc.*

Cl.basso in A *mf dim.³ p mf dim.³ p*

Trb.II in F *p mp*

Tp. *p³ pp cresc. mp³ pp cresc.*

Arpa *f*

Margit
 har mig så tidt for - ly - stet med sit spil og sun - get mig mangt un - der - ligt kvæ - - - de.
 sang ja mein Leid so oft zur stil - len Ruh, der sü - ssen Tö - ne muss ich ge - den - - - ken.

Vni I *meno mosso arco mf f pizz. arco f*

Vni II *f*

Vle *f arco p*

Celli *mf dim. pizz. f*

Bassi *f*

a tempo animato, stringendo

a tempo

682

Fl.I *mp cresc.* *cresc. molto* *sfz*

Fl.II *mp cresc.* *cresc. molto* *sfz*

Fl.III *mp cresc.* *cresc. molto* *sfz*

Ob.I *mp cresc.* *cresc. molto* *sfz*

Ob.II *mp cresc.* *cresc. molto* *sfz*

Cl.I in A *mp cresc.* *cresc. molto* *f* *sfz*

Cl.II in A *mp cresc.* *cresc. molto* *sfz*

Cor. ingl. *mp cresc.* *cresc. molto* *sfz*

Cor. I-II in F *mp cresc.* *cresc. molto* *sfz*

Cor. III-IV in F *mp cresc.* *cresc. molto* *sfz*

Fag. I-II *mp cresc.* *cresc. molto* *sfz*

Fag. III *mp cresc.* *cresc. molto* *sfz*

Cl. basso in A *mp cresc.* *cresc. molto* *sfz*

Trb. I-II in F *mp cresc. molto* *mp cresc. molto* *sfz*

Trbn. I-II *p cresc. molto* *sfz*

Trbn. III *pp cresc. molto* *sfz*

Tp. *pp cresc. molto* *sfz*

Margit (tager flasken ud af hans hånd/ (nimmt ihm das Fläschen aus der Hand) *sfz* (lader som om hun kaster den i elven/ (thut als würde sie es in den Fluss) *f*

Giv hid! Gieb hier! Der er den! Du fiel es!

Vni I *mp cresc.* *cresc. molto* *sfz*

Vni II *mp cresc.* *cresc. molto* *sfz*

Vle *mp cresc.* *cresc. molto* *sfz*

Celli *mp cresc.* *cresc. molto* *sfz*

Bassi *mp cresc.* *cresc. molto* *sfz*

686

Fl.I *p* *poco cresc.*

Fl.II-III *p* *mf* *dim.*

Ob.I-II *f*

Cl.I-II in A *mp*

Cor.ingl. *p* *poco cresc.* *mf* *dim.*

Cor.I-II in F *mf*

Fag.I-II *p* *poco cresc.* *mf* *dim.*

Fag.III *p* *poco cresc.* *mf* *dim.*

Cl.basso in A *p* *poco cresc.* *mf* *dim.*

Tp. *pp* *poco cresc.* *mp* *dim.*

Arpa *p* *mf* *dim.*

Margit (går mod højre og ser ned i dybet)/ (geht nach rechts und blickt in die Tiefe) *mf* *dim.*

Gudm. Ka - sted du den ud? Warfst du es hin - ein?

Vni I *pizz.* *mf* *poco cresc.* *f* *dim.*

Vni II *mp* *mp* *f* *dim.*

Vle *pizz.* *mf* *poco cresc.* *f* *dim.*

Celli *p* *poco cresc.* *mf* *dim.*

Bassi *pizz.* *mf* *f* *dim.*

(idet hun skjuler falsken)/ (verbirgt das Fläschen)
 Ja vist, du så jo...
 Ge-wiss, du sahst doch...

Poco sostenuto

689

Fl.I *psfz*

Fl.II-III *psfz*

Ob.I-II *psfz* *p* *espress.* *ma marc.*

Cl.I-II *in A* *p*

Cor.ingl. *psfz* *p*

Cor.I-II *in F* *psfz* *pp* *f* *pp*

Cor.III-IV *in F* *psfz* *pp* *f* *pp*

Fag.I-II *psfz* *p*

Fag.III *psfz*

Cl.basso *in A* *psfz*

Trb.I-II *in F* *pp* *f* *pp*

Trbn.I-II *pp* *f* *pp*

Trbn.III *pp* *f* *pp*

Tuba *pp* *f* *pp*

Tp. *psfz* *pp* *f* *pp*

Margit
 (går hen i mod huset)/
 (geht nach dem Hause zu)
 (Nu hjæ - pe mig gud! Nu må det bri - ste el - ler bæ - re!) Hør, Gud-mund!
 (O Gott, die - se Pein! Muss nun das Al - ler - letz - te wa - gen!) Hör Gud-mund!

Vni I *arco* *psfz* *pp* *f* *pp*

Vni II *psfz* *pp* *f* *pp*

Vle *arco* *psfz* *pp* *f* *pp*

Celli *psfz* *pp* *f* *pp*

Bassi *arco* *psfz* *pp* *f* *pp*

Poco sostenuto
trem.

Più lento; molto tranquillo

700

Fl.I-II

Ob.I-II

Cl.I-II
in A

Cor.ingl.

Fag.I-II

Cl.basso
in A

Margit

kvæ - de, som er gjort om kir - ken der - ne - de. Det var sig en fru - e og
 Zei - ten, von der Kir - che dort; thu' mir's deu - ten. War einst ei - ne Frau und ein

Più lento; molto tranquillo

Vni I

Vni II

Vle

Celli

Bassi

705

Ob.I-II

Cl.I-II
in A

Cor.ingl.

Cor.I-II
in F

Fag.I-II

Cl.basso
in A

Margit

der - til en svend; alt så hav - de de hin - an - den kær. Den dag, de bar hen - de til jor - den hen,
 blü - hen - der Knab', und sie hat - ten sich ein - an - der lieb. Am Tag, als man sie hat ge - legt in's Grab,

Bassi

710

Fl.I-II

Ob.I-II

Cl.I-II
in A

Cor.ingl.

Cor.I
in F

Cor.II
in F

Fag.I-II

Cl.basso
in A

Margit

Bassi

mf *p* *p molto*

han blø - de - de ved sit sværd. Hun jor - de - des syd un - der kir - ke - væg, han stæd - tes til mul - de i
ihn auch in den Tod es trieb. Sie ruh - te im Süd' an der Kir - chen - wand, ihn deck - te die Er - de im

715

Fl.I-II

Cl.I-II
in A

Cor.I
in F

Cor.II
in F

Fag.I-II

Cl.basso
in A

Margit

pp *pp* *pp* *pp* *pp* *pp*

nord; ———— der tri - ve - des for - dum hver - ken sil - jer el - ler hæg alt i den vi - e - de jord;
Nord; ———— kein ein - zi - ges Rös - lein, kei - nen Halm man frü - her fand, nichts grünt' am hei - li - gen Ort;

720 I

73

Fl.I-II

Cor.I-II
in F

Fag.I-II

Margit

Vni I

Vni II

Vle

Celli

Bassi

ppp

p

con sord.
pp

con sord.
pp

con sord.
pp

con sord.
pp

p con molto sentimento

p

p

p

p

p

men næ - ste vår på de gra - ve to der vok - ste de fag - re - ste lil - je - blom - mer;
doch im näch - sten Lenz auf den Grä - bern beid', da wuch - sen zwei Li - lien em - por aus den Gräf - ten;

725

Ob.I
dolce espressivo

Ob.II
p *f*

Cl.I
in A
p *f*

Cl.II
in A
mp *f*

Cor.I-II
in F
p *f*

Cor.III
in F
p *f*

Cor.IV
in F
f

Fag.II
p cresc. *f*

Cl.basso
in A
f

Arpa
ff

Margit
o - ver kir - ke - ta - get så mon - ne de gro og grø - - - -
ü - ber's Kri - chen - dach wol da rag - ten sie weit und rank - - - -

Vni I
pp *cresc.* *f*

Vni II
più p *pp* *cresc.* *f*

Vle
più p *pp* *cresc.* *f*

Celli
più p *pp* *cresc.* *f*

Bassi
più p *pp* *cresc.* *f*

734

Fl.I

Fl.II-III

Cl.I-II
in A

Cor.I-II
in F

Fag.I-II

Margit

Gudm.

Bassi

pp

p

kvæ-de?
Wei-se?

(noget usikkert)/
(etwas unsicher)

Vel sandt, det kan ty-des på man-ge sæt;
Ich mein, man könn'ts deu-ten auf man-che Art;

men jeg tror nu den
wie gross nun auch der

Jeg ved ik - ke ret...
Ich weiss nicht für-wahr...

p

738

sostenuto

Fl.I

Fl.II-III

Ob.I-II

Cl.I-II
in A

Cor.I-II
in F

Cor.III-IV
in F

Fag.I-II

Margit

Vni I

Vni II

Vle

Celli

p *cresc.* *mp* *cresc.*

mp *cresc.* *più f*

p *cresc.* *mp* *cresc.* *più f*

mp *cresc.* *più f*

mp *cresc.* *più f*

mp *cresc.* *più f*

p *cresc.* *mp* *cresc.* *più f*

ret - te - ste me - - - ning er: kir - ken kan ej skil - le to, som har hin - an - den
Kri - che Ge - walt mir schweint: sie kann doch nie tren - nen zwei, die Lie - be treu ver -

sostenuto
senza sord.

senza sord.

ppp *mp* *cresc.* *f* *più f*

ppp *mp* *cresc.* *f*

ppp *mp* *cresc.* *f*

senza sord.

mp *cresc.* *f*

poco più animato

75

741

Fl.I *f*

Fl.II-III *a 2 f*

Ob.I-II *f ff*

Cl.I in A *f*

Cl.II in A *f ff*

Cor.ingl. *ff*

Cor.I-II in F *f ff*

Cor.III-IV in F *f ff*

Fag.I-II *f ff*

Fag.III *f ff*

Cl.basso in A *f ff*

Tuba *f ff*

Tp. *mf f*

Margit

Fl.III muta om Fl.picc.

muta in B

muta in B

kær.
eint. (rykker til; ser forskende på hende)/
Gudmund (zucht zusammen und blickt sie dann forschend an)

(fast og bestemt)/
(fest und bestimmt)

Svar mig Mar - git,
Willst mein Glück du?

poco più animato

Vni I *ff*

Vni II *f ff*

Vle *f ff*

Celli *f ff*

Bassi *f ff*

744

(glad, bevæget)/
(froh, bewegt)

Margit
Om jeg vil! Sig frem!
Ob ich will! So sprich!

Gudm.
vil du mit held? Ja, jeg me-ner... Nu-vel. Du kun-de gø - re mig så
Mar-git, sag' an! Ja, ich mei-ne... Wol-an. Du könn-test froh mich ma-chen,

Vni I
p poco cresc.

Vni II
divisi
p poco cresc.

Vle
p poco cresc.

Celli
p poco cresc.

748

Ob.I
p *mf* *mp* *p*

Ob.II
mp

Fag.I-II
mp

Margit
(frembrydende)/
(ruft aus) (Stemmer og latter høres henne vid elvebredden)/
Gud - mund! Vom Ufer her ertönen Stimmen und Lachen
Gud - mund!

Gudm.
rig og fro... Hør mig; jeg vil dig for - tro... (han standser pludselig)/
stolz und reich... Hör mich, dann wis-se so-gleich... (hält plötzlich inne)

Vni I
mp *p*

Vni II
[uniti]
mp *p*

Vle
mp *p*

Celli
mp *p*

Bassi
mf *mp* *p*

poco stringendo

757

Fl.I I. *p* *mp* *pp*

Fl.II-III II. *p* *mp* *pp*

Ob.I-II *p* *mp* *pp*

Cl.I in B *mp* *marc.* *pp*

Cl.II in B *mp* *marc.* *pp*

Cor.ingl. *pp*

Cor.I-II in F I. *p* *mf marc.* *mp*

Cor.III-IV in F IV *pp*

Fag.I *p* *mp* *mp*

Fag.II *p* *mp* *mp*

Fag.III *pp*

Tp. *pp*

Margit (for sig selv.)/
(vor sich hin.)
Gø - re ham så rig og fro!
Froh ihn ma - chen, stolz und reich!

Knut (han bliver stående i samtale med Erik. De øvrige fremmende går imidlertid ind i huset.)/
(Er bleibt im Gespräch mit Erik stehen. Die übrigen Gäste gehen inzwischen in's Haus.)
ord med dig.
kur - zes Wort.

poco stringendo

Vni I *p* *mp* *pp*

Vni II *p* *mp* *pp*

Vle divise *p* *mp* *pp*

Celli *mp* *p* *mp* *pp*
arco

Bassi *pp*

761 **76** a tempo

Fl.I *cresc.* *mf* *cresc.* *f*

Fl.II-III *cresc.* *mf* *cresc.* *f*

Ob.I-II *cresc.* *mf* *cresc.* *f*

Cl.I in B *cresc.* *mf* *cresc.* *f*

Cl.II in B *cresc.* *mf* *cresc.* *f*

Cor.ingl. *cresc.* *mf* *cresc.* *f*

Cor.I-II in F *cresc.* *f* *mf* *mf* *cresc.* *f*

Cor.III-IV in F *cresc.* *mf* *cresc.* *f*

Fag.I-II *cresc.* *f* *mf* *mf* *cresc.* *f*

Fag.III *cresc.* *mf* *cresc.* *f*

Trb.I-II in C *f dolce espress.*

Tp. *cresc.* *mf* *cresc.* *f*

Margit
 Sig - ne, kæ - - - re sø - ster!
 Sig - ne, lie - - - be Schwe - ster!

(halvhøjt.)/
 (halblaut.) (Margit griber Signe om livet og går samtalede med hende op mot baggrunden.)/
 (Margit legt den Arm um Signe und geht im Gespräch mit ihr in den Hintergrund.)

Vni I *cresc.* *mf* *cresc.* *f*

Vni II *cresc.* *mf* *cresc.* *f*

Vle
 divise *cresc.* *mf* *trem.* *cresc.* *trem.* *f*

Celli *mf* *cresc.* *trem.* *f*

Bassi *mf* *cresc.* *f*

Allegretto tranquillo (♩=♩)

765

Ob.I-II
 Cl.I in B
 Cl.II in B
 Cor.I-II in F
 Cor.III-IV in F
 Fag.I-II
 Fag.III
 Trb.I-II in C

Gudmund (Gudmund følger dem med øjnene.)/
 (Gudmund folgt ihnen mit den Blicken.) (smilende.)/
 (lächelnd.)
 Kom - mer du for at si - ge mig, at du ik - ke
 Kommst du wol, mir zu sa - gen, Knut, dass du mir die

Knut (kommer nærmere.)/
 (kommt näher.)
 Hør Gud-mund...
 Hör Gud-mund...

Allegretto tranquillo (♩=♩)

Vni I
 Vni II
 Vle divise
 Celli
 Bassi

770

Fl.I-II

Ob.I-II

Cl.I
in B

Cl.II
in B

Cor.I-II
in F

Cor.III-IV
in F

Fag.I-II

Gudm.

Knut

Vni I

Vni II

Vle

Celli

II

mp

sfz >

p

I

p

sfz

p

I

p

p

p

læn - ger tør la - de mig gå fri?
 Frei - heit nicht län - ger las - sen darfst?

Tør?
 Darf?

Vær du ro - lig for det;
 Sei ganz ru - hig dar-ob;

Knut
 Knut

pizz. arco

p

mf

p

f

pizz. arco

p

mf

p

f

pizz. arco

p

mf

p

f

arco

mf

pizz. arco

p

mf

p

p

776

Fl.I-II

Ob.I-II

Cl.I
in B

Cl.II
in B

Cor.I-II
in F

Cor.III-IV
in F

Fag.I-II

Knut

Vle

Celli

Gæs - ling tør alt, hvad han vil. Nej, det er no-get an - det.
 Gäs - ling darf stets, was er will. Nein, es ist et-was an - d' res.

p

poco cresc.

p

poco cresc.

mp

poco cresc.

mp

poco cresc.

p dolce

p

poco cresc.

p

poco cresc.

mf

p

pizz.

p

poco cresc.

782 78

Fl.I-II

Ob.I-II

Cl.I-II
in B

Cor.I-II
in F

Cor.III-IV
in F

Fag.I-II

Knut

Vni I

Vni II

Vle

Celli

Bassi

p *cresc.* *f* *mf*

p *cresc.* *f* *mf*

p *cresc.* *f* *mf*

p *cresc.* *f* *mf*

mf

Du ved jo, jeg gæl-der her i byg - den for en vild, u-styr-lig karl.
 Du weisst ja, hier gel-te ich als un - bän - di-ger; zü - gel-lo-ser Bursch.

arco *p* *cresc.* *f* *mf*

arco *p* *cresc.* *f* *mf*

p *cresc.* *f* *mf*

arco *p* *cresc.* *f* *mf*

mf

788 79

Ob.I *mf sfz mp*

Ob.II *mf sfz p poco cresc.*

Cl.I-II
in B *f mf sfz p*

Cor.I-II
in F *mf sfz*

Cor.III-IV
in F *mf sfz p*

Fag.I-II *mf sfz p*

Gudmund
Ja, og hvis ik - ke ryg - tet ly - ver, så...
Ja, und wenn das Ge - rüch nicht lä - get, so...

Knut
Å nej, mangt og me - get kan jo væ - re
O nein, strei - - - ten will ich nicht, dass vie - les

Vni I *sfz*

Vni II *sfz*

Vle *sfz p poco cresc.*

Celli *sfz p*

808 81

Fl.I-II

Cor.I-II
in F

Fag.I

Fag.II

Signe

lyk - ke var ble - ven dig til del. Hvad er det vel, du me - ner?
wun-der-sam Glück zu Teil ge - wor-den. Was kann es sein, was meinst du?

Margit

Tænk dig, Sig-ne
Denk dir, Sig-ne

Vni I

Vni II

Vle

Celli

Bassi

pp sempre

fp

pp sempre

pp

pppp

pp

pp

pp

pp

pp

814

Fl.I-II

Cor.I-II
in F

Fag.I

Fag.II

Signe

Margit

Bassi

(ser forundret og hovedrystende på hende.)/
(sieht sie erstaunt, kopschüttelnd an.)

Nej, men Mar-git?..
A - ber, Mar-git?..

at måt - te vis - ne og dø u - den at ha - ve le - vet!
dass wel - ken, ster - ben man soll, oh - ne ge - lebt zu ha - ben!

pp

(de går samtalende opover igen.)/
(sie gehen im Gespräch wieder
in den Hintergrund.)

82

821 **a tempo (poco più)**

Margit
Ja, du fat - ter det ik - ke; li - ge godt...
Ja, du kannst es nicht fas - sen, doch gleich viel...

Gudmund
Nu, hvis det så - dan er
Nun, wenn es so sich ver -

(Gudmund og Knut kommer nedover på den anden side.)/
(Gudmund und Knut kommer auf der andern Seite
nach vorn.)

Vni I
p *mf* *p* *mf*

Vni II
p *mf* *p* *mf*

Vle
p *mf* *p* *mf*

Celli
p *mf* *p* *mf*

83

826 I

Ob.I-II
mp *mf*

Gudm.
fat, så vil jeg skæn - ke dig det bed - ste råd, no - gen ven har i ej - e:
hålt', dann will ich hier den be - sten Rat dir ge - ben, den Freund - schaft er - dach - te:

Vni I
p *mf* *p cresc.* *mf* *p*

Vni II
p *mf* *p cresc.* *mf* *mp*

Vle
p *mf* *mf* *mp*

Celli
p *mf* *p cresc.* *mf* *mp*

832

Ob.I-II

Cl.I-II
in B

Fag.I-II

Gudm.

fæst dig en ær - bar ung - mø til hu - stru.
nimm ei - ne ed - le Jung - frau zuem Wei - be.

Knut

Og hvis jeg nu sag - de dig, at det er li - ge det sam - me jeg har
Und wenn ich dir sag - te, dass ich schon mit sol - chen Ge - dan - ken mich ge -

Vni I

Vni II

Vle

Celli

838

84

Ob.I-II

Cl.I-II
in B

Cor.I-II
in F

Cor.III-IV
in F

Fag.I-II

Gudm.

Held og lyk - ke da, Knut Gæs - ling!
Heil denn und Glück zu! Knut Gäs - ling!

Og nu må du vi - de, at og - så
Und nun musst du wis - sen, dass auch schon

Knut

tænkt på?
tra - gen?

Vni I

Vni II

Vle

Celli

pizz.

arco

86

un poco più tranquillo

857

Fl.I-II *mf*

Cl.I-II in B *mf* *p* *p dolce*

Signe (Margit og Signe kommer atter tilbage.)/
(Margit und Signe kommer wieder zurück.)

Margit Men så sig mig da!
A - ber sag mir doch!

(han fortsætter hviskende, idet de igen ga opover.)/
(spricht weiter indem sie wieder hinüber gehen.)

Knut nu ba - re...
ich sag dir...

Vni I *pizz.* *mf* *p* *arco*

Vni II *pizz.* *mf* *p* *arco*

Vle *pizz.* *mf* *p* *arco*

Celli *mf* *pizz.* *p* *arco*

Bassi *p*

un poco più tranquillo

863

Fl.I-II *p dolce* *ritard.* *p*

Cl.I-II in B *I* *muta in A*

Cor.I-II in E *in E* *p*

Signe Da vil jeg væ - re ær - li - ge - re mod dig.
Dann bin ich doch viel ehr - li - cher ge - gen dich.

Margit ik - ke si - ge dig.
sa - gen, Sig - ne mein.

Vni I *arco* *p* *ritard.* *p* *p*

Vni II *p* *ritard.* *p* *p*

Vle *p* *ritard.* *p* *p*

Celli *dim.* *p* *ritard.* *p* *p*

Andante moderato; ♩=

(undselig, nølende.)/
(verschämt, zögernd)

869

Signe

Du spurg - te mig i - mor-ges: hvis en bej - ler red sig
 Du frag - test mich heut Mor-gen: wenn ein Frei - er käm' um

Vni I

Vni II

Vle

Celli

875

87

Fl.I-II

Ob.I-II

Cl.I-II
in A

Cor.I-II
in E

Fag.I-II

Signe

Margit

Vni I

Vni II

Vle

Celli

Bassi

hid? mich? (Knut Gæs-ling!) Det er sandt. Nu? Og så? (spændt.)/ (gespannt.) Ja. Und nun? Bej - Schon

(Knut Gæs-ling!) (Knut Gäs-ling!) Das ist wahr. Ja. Und nun?

(sagte, jublende.)/ (leise, jubelnd.)

881

Fl.I

Fl.II

Ob.I-II

Cl.I-II
in A

Cor.I-II
in E

Cor.III-IV
in E

Fag.I

Fag.II

Signe

Margit

Vni I

Vni II

Vle

Celli

Bassi

tr

p *cresc.*

p *cresc.*

p *cresc.*

p *cresc.*

p *cresc.*

pp *p* *cresc.*

pp *p* *cresc.*

pp *p* *mp*

pp *p*

le - ren er kom-men!
ist er ge - kom-men!

Han er kom-men,
Er ist kom-men,

Mar-git!
Mar-git!

Og hvad har du
Und was hast du

pp

mp

mp

arco

p *p*

889 **88**

ritard. **sostenuto**

Fl.I-II *p* *pp*

Cl.I-II *p* *pp*

Cor.I-II *p* *dim.* *pp*

Cor.III-IV *p*

Signe
 (slår armene om Margits hals.)/
 (umschlingt Margit mit beiden Armen.)
 Men ver - - den tyk - kes mig så fa - ger og rig fra den stund, han mig sag - de, han
 Doch dünkt die Welt mich reich und herr - lich und schön seit der Stund', da er sag - te, er

ritard. **sostenuto**

Vni I *p* *dim.* *pp* *dolcissimo*

Vni II *dim.* *pp* *dolcissimo*

Vle *p* *dim.* *pp* *dolcissimo*

Celli *p*

Bassi *p* *pizz.*

893

ritard. a tempo Allegretto

Fl.I-II *p dolce*

Ob.I-II *mf*

Cl.I-II in A II *pp* *mf*

Cor.I-II in E I *mf* muta in F

Cor.III-IV in E IV

Fag.I-II *mf*

Signe
hav - de mig kær.
ha - be mich lieb.

Margit
(sagte./
(leise.)
Hvad er det?
Was ist es?

Gudmund

Knut
Se, det må jeg vel li - de. Her er min hånd.
Das hö - re ich gern, Gudmund. Hier mei - ne Hand.

Vni I ritard. a tempo Allegretto *p* *ma marcato*

Vni II *p* *ma marcato*

Vle *p* *ma marcato*

Celli *mf* *p* *ma marcato* *p*

Bassi arco *mf*

899

Gudm. her er min. (de ryster hinandens hænder.)/ Det
 hier die mei-ne. (sie schütteln sich die Hände.) So

Knut Men nu vil vi og - så næv-ne, beg - ge to hvem det er...
 Doch nun nennen wir auch bei - de die, so wir uns er - wält...

Vni II *mp*

Vle *p* *mp*

Celli *mp*

Bassi *p* *mp*

89

905

Ob.I-II *p dolce*

Cl.I in A *p dolce*

Cl.II in A *p*

Fag.I *p*

Fag.II *p*

Gudm. vil vi. Her på Sol-haug, mel-lem al - le de fag - re kvin - der,
 sei es. Hier zu Sol-haug zwi-schen all die-sen hol - den Frau - en

Vni I *mp*

Vni II

Vle

Celli *p dolce*

Bassi

910

Fl.I-II

Ob.I-II

Cl.I
in A

Cl.II
in A

Cor.III-IV
in E

Fag.I

Fag.II

Gudm.

Knut

Vni I

Vni II

Vle

Celli

Bassi

a2

f

mfz

cresc.

p

mfz

f

mp

III

f

f

f

mf

har jeg fun - - - det den, som...
fand ich je - - - ne, die mich...

Jeg li - ge så. Og jeg fø - rer hen - de bort her - fra
Ich e - ben-falls. Und ich brin - ge sie noch heu - te Nacht

pp

cresc.

mfz

f

mf

mfz

f

mf

mfz

f

mf

cresc.

mfz

f

mf

pizz.

f

f

mf

arco

914

Ob.I-II

Cl.I-II
in B

Cor.III-IV
in E

Fag.I-II

Fag.II

Signe

Margit

Gudm.

Knut

Vni I

Vni II

Vle

Celli

espress.

mf

p

mf

p

mf

p

mf

p

psfz

p

pp

psfz

p

pp

psfz

p

pp

psfz

p

pp

(der ligeledes har lyttet.)/
(die ebenfalls gelauscht hat.)

Gud - mund!
Gud - mund!

(der ubemerkt har nærmet sig.)/
(die unbemerkt näher getreten ist.)

Al-le hel - ge - ner!
Al-le Hei - li - gen!

Det sam - me er og min agt.
Das ist auch mei - ne Ab - sicht.

end - nu i nat, hvis det gø - res be - hov.
fort von hier, wenn mir's nö - tig er - scheint.

919 90

Fl.I-II *f* *f*

Ob.I-II *f* *f* *a2* *f* *sfz* *sfz* *ff*

Cl.I-II *in A* *f* *f* *f* *sfz* *sfz* *ff*

Cor.I-II *in F* *f* *f* *f* *sfz* *sfz* *ff*

Cor.III-IV *in E* *f* *f* *f* *sfz* *sfz* *ff*

Fag.I-II *f* *f* *a2* *f* *sfz* *sfz* *ff*

Cl.basso *in A* *f* *f* *f* *sfz* *sfz* *ff*

Tp. *f* *f*

Margit (sagte, halvt forvildet.)/
(leise, halb verwirrt.)
Sig-ne!
Sig-ne!

Gudm. (hviskende, peger på Signe.)/
(flüsternd, deutet auf Signe.)
Der er hun. Ja, min. Sig - ne! Sig -
Dort steht sie. Ja, mein. Sig - ne! Mir

Knut (ligeso, peger også på Signe.)/
(ebenso, deutet gleichfalls
auf Signe.)
Der er hun. Nej, min!
Dort steht sie. Nein, mein!

Vni I *f* *f* *f* *sfz* *sfz* *ff*

Vni II *f* *f* *f* *sfz* *sfz* *ff*

Vle *f* *f* *f* *sfz* *sfz* *ff*

Celli *f* *f* *f* *sfz* *sfz* *ff*

Bassi *f* *f* *f* *f* *sfz* *ff*

940

Ob.I-II *I espress. p*

Cl.I-II in A *p espress.*

Cor.ingl. *p espress.*

Cor.I-II in F *poco a poco cresc.*

Cor.III-IV in E *poco a poco cresc.*

Fag.I-II *I espress. p*

Fag.III *poco a poco cresc.*

Cl.basso in A *espress. mp*

Margit
 (til Signe./ (zu Signe.) *3* Men du sag-de jo nys?.. Gud - mund
 A-ber du sa-gest mir doch?.. Gud mund
 (fatter pludselig sammenhængen./ (begreift plötzlich den Zusammenhang.)

Knut
 skøn - ner nu det he - le.
 jetzt ver-steh ich al - les.

Vni I *trm*

Vni II *trm poco a poco cresc.*

Vle *poco a poco cresc.*

Celli *poco a poco cresc.*

Bassi *poco a poco cresc.*

957

Cor.I-II
in F

Cor.III-IV
in E

Fag.I

Fag.II

Fag.III

Cl.basso
in A

Knut

vidst, at Gud - mund Alf - søn var i ven - - - - te. Ha, ha,
Ihr, dass Gud - mund Alf - son kom - men sol - - - - le. Ha, ha,

Vni I

Vni II

Vle

Celli

IV

cresc. poco a poco

cresc. poco a poco

cresc. poco a poco

cresc. poco a poco

arco *mf* *pizz.* *f* *arco* *mf* *pizz.* *f* *cresc.*

cresc. poco a poco

mp *f* *mp* *f* *cresc.*

mp *f* *mp* *f* *cresc.*

93

Poco sostenuto

962

Ob.I-II

Cl.I-II
in A

Cor.ingl.

Cor.I-II
in F

Cor.III-IV
in E

Fag.I-II

Fag.II

Fag.III

Cl.basso
in A

Knut

bild jer al - drig ind, at I kan dri - ve gæk med Knut Gæs - ling!
 bil - det Euch nicht ein, dass Ihr mit mir noch Spott trei - ben dür - fet!

Poco sostenuto

Vni I

Vni II

Vle

Celli

968

Ob.I-II
ff *ff* *f*

Cl.I-II
in A
ff *ff* *f*

Cor.ingl.
ff *ff* *f*

Cor.I-II
in F
ff *ff* *f*

Cor.III-IV
in E
ff *ff* *f*

Fag.I-II
ff *ff* *f*

Fag.III
ff *ff* *f*

Cl.basso
in A
ff *ff* *f*

Trb.I-II
in C
f *f* *mf*

Trbn.I-II
f *f* *mf*

Trbn.III
f *f* *mf*

Tuba
f *f* *mf*

Knut
(hårdt og bestemt.)/
(hart und bestimmt.)
mf

Sig - ne er ble-ven mig kær. I
Sig - ne ist teu-er mir wor - den. Ihr

Vni I
mf

Vni II
mf

Vle
mf

Celli
mf

Bassi
ff *ff* *mf*

983

Cor.ingl.

Fag.I-II

Musical notation for Cor.ingl. and Fag.I-II staves, measures 983-988. The Cor.ingl. staff has dynamics *p* and *f*. The Fag.I-II staff has dynamics *mf* and *pp*.

Margit

(kæmpende med sig selv)/
(kämpft mit sich selbst.)

Sig - ne har alt kå - ret sig sin brud gom;
Sig - ne hört Ihr; wäl - le schon den Bräu - ti - gam;

Vni I

Vni II

Vle

Celli

Musical notation for Vni I, Vni II, Vle, and Celli staves, measures 983-988. Dynamics include *trem.*, *mf*, *pp*, *cresc.*, and *fp*.

990

95

Pochissimo più; $\text{♩}=\text{}$

Ob.I-II

Cl.I-II
in A

Cor.ingl.

Cor.I-II
in F

Cl.basso
in A

Margit

Knut

jeg kan in - tet sva - re.
ich kann Euch nichts sa - gen.

Godt; så har jeg ik - ke
Gut; so hab' ich hier zu

Pochissimo più; $\text{♩}=\text{}$

Vni I

Vni II

Vle

Celli

Bassi

Musical notation for Ob.I-II, Cl.I-II, Cor.ingl., Cor.I-II, Cl.basso, Vni I, Vni II, Vle, Celli, and Bassi staves, measures 990-995. Dynamics include *p*, *ff*, *dim.*, *f*, *pp*, *cresc.*, *f*, *dim.*, *p*, *pizz.*, *arco*, and *mf*.

998

Cor.I-II
in F

Knut

Vni I

Vni II

Vle

Celli

Bassi

me - re at gø - re på Sol - haug. Men ef - ter mid - nat...
Sol-haug nichts mehr zu schaf - fen. Doch heut' nach Mit - ter-nacht...

p *f* *p* *f* *p* *f*

poco meno p *poco meno p* *cresc.* *cresc.*

arco *pizz.* *arco* *pizz.* *arco* *pizz.*

p *f* *mp* *f* *mp* *f*

poco meno p *cresc.*

più f

1010

Fl.I
Fl.II
Fl.III
Ob.I-II
Cl.I in A
Cl.II in A
Cor.ingl.
Cor.I-II in F
Cor.III-IV in E
Fag.I-II
Fag.III
Cl.basso in A
Trb.I-II in C
Knut
Vni I
Vni II
Vle
Celli
Bassi

og så får lyk - ken rå - de for, hvem der skal fø - re Sig - ne fra
und wenn du Sig - ne fol - gen soll, dar - ü - ber mag das Glück schnell ent -

f *dim.* *p*
f *dim.*
f *dim.* *p*
f *mf*
f *dim.* *mp*
f *mf*
f *mf* *pp*
f
f *mf* *dim.*
f *mf* *dim.*
f
mf
f *dim.*
f *ff* *dim.*
f *f*
f

arco
pizz.
arco
pizz.
arco
pizz.
arco
pizz.

3
3
3

97

1015

non accelerando

Ob.I *p* poco cresc. cresc.

Ob.II *mp* cresc.

Cl.I-II in A *p* poco cresc. cresc.

Cor.ingl. *p* *mp* cresc.

Cor.I-II in F I *pp* poco cresc. cresc.

Cor.III-IV in E III *pp* poco cresc. cresc.

Fag.I *p* poco cresc. cresc.

Fag.II-III *pp* poco cresc. cresc.

Cl.basso in A *pp* poco cresc. cresc.

Trb.I-II in C I *pp* cresc.

Trbn.I-II I *pp* cresc.

Trbn.III *pp* cresc.

Tp. *pp* poco cresc.

Gudmund

Ja, prøv du kun; det skal ko - ste dig så blo - dig en pan - de!
 Ver - such es nur; das könn't man - che blut' - ge Wun - de dich ko - sten!

(går hen til døren.)/ (vinker og råber.)/
 (geht an die Thür.)/ (winkt und ruft.)

Knut

går - den. E - rik! E - rik, kom her! Af -
 schei - den. E - rik! E - rik, komm her! Schnell

Vni I *pp* poco cresc. cresc.

Vni II *pp* poco cresc. cresc.

Vle arco cresc.

Celli *pp* poco cresc. cresc.

Bassi *pp* poco cresc. cresc.

98 poco accelerando

1024

Fl.I
Fl.II
Ob.I-II
Cl.I-II in A
Cor.III-IV in E
Fag.I
Fag.II
Cl.basso in A
Trbn.I-II
Trbn.III
Tuba
Tp.

(Knut og Erik går ud til venstre i baggrunden.)
(Knut und Erik gehen links durch den Hintergrund ab.)

(Signe till venstre nær ved huset.)
(Signe links nahe am Hause)

Knut

når jeg kom-mer i - gen!
komm ich wie - der zu - rück!

poco accelerando

Vni I
Vni II
Vle
Celli divisi
Bassi

1031

poco ritard.

Molto passionato

molto espress.

Ob.I-II

Cl.I-II in A

Cor.ingl.

Cor.I-II in F

Cor.III-IV in E

Fag.I-II

Fag.III

Cl.basso in A

Trbn.I-II

Trbn.III

Tuba

Tp.

a2 molto espress.

p cresc. molto

cresc.

ffp

dim.

f

pp

cresc.

ppp

(Margit till højre.)/
 (Margit rechts.)
 (Gudmund midt på scenen.)/
 (Gudmund mitten auf der Bühne)

Vni I

Vni II

Vle

Celli

Bassi

poco ritard.

arco molto espress.

Molto passionato

p cresc. molto

cresc.

ffp

trem.

f dim. *p* cresc. molto

non divisi

p cresc. *f* dim. *p* cresc. molto

trem.

p cresc. *f* dim. *p* cresc. molto

SCENE V

(Unge piger og svende kommer løbende ud fra huset. Efter dem Bengt og gæster, mænd og kvinder.)

(Junge Mädchen und Busche kommen aus dem Hause gelaufen. Hinter ihnen Bengt und Gäste, Männer und Frauen)

Allegro scherzando; $\text{♩} =$

1045

Fl.I-II *f* *sfz* *a2*

Fl.picc. *mf* *sfz* *a2*

Ob.I-II *f* *sfz* *a2*

Cl.I-II in A *f* *sfz* *a2*

Fag.I *f* *sfz* *a2*

Fag.II *f*

Tri. *f* *a2*

1052

Fl.I-II *sfz* *f* *a2* *mf*

Fl.picc. *sfz* muta in Fl.III

Ob.I-II *sfz* *mf* *mf* *p*

Cl.I-II in A *sfz* *mf* *p* *mf*

Fag.I *sfz* *p* *p*

Fag.II *mf* *p* *p*

Tri. *a2* *p*

Kor af piger og svende/
Chor der Mädchen und Burschen

mf *p*

Her - u - de, her u - de skal gil - det stå, alt mens de fug - le blun - -
Hier drau - ssen, hier drau - ssen ist fro - hes Fest beim letz - ten A - bend - schei - -

mf *p*

Her - u - de, her - u - de skal gil - det stå, alt mens de fug - le blun - -
Hier drau - ssen, hier drau - ssen ist fro - hes Fest beim letz - ten A - bend - schei - -

mf *p*

Her - u - de, her - u - de skal gil - det stå, alt mens de fug - le blun - -
Hier drau - ssen, hier drau - ssen ist fro - hes Fest beim letz - ten A - bend - schei - -

Bassi

1060 100

Fl.I-II *a2*

Ob.I-II

Cl.I
in A

Cl.II
in A

Cor.III-IV
in E

Fag.I-II

Tri.

de, hvor ly-stigt at le - ge mellem blom - ster små i bir - ke - lun - de.
ne, die Vög-lein sie schlum-mern lan - ge schon im Nest, im Bir-ken - hai - ne.

(de danse.)/
(sie tanzen.)

CORO

de, hvor ly-stigt at le - ge mellem blom - ster små i bir - ke - lun - de.
ne, die Vög-lein sie schlum-mern lan - ge schon im Nest, im Bir-ken hai - ne.

de, hvor ly-stigt at le - ge mellem blom - ster små i bir - ke - lun - de.
ne, die Vög-lein sie schlum-mern lan - ge schon im Nest, im Bir-ken hai - ne.

Bassi

1069 **Allegro moderato** (♩ quasi ♩)

Cl.I-II *in A*

Cor.III-IV *in E*

Tri. *pp*

Vni I *p*

Vni II *p*

Vle *pizz.*

Celli *mp*

1076 **Allegro moderato** (♩ quasi ♩)

Ob.I-II

Cl.I *in A*

Cl.II *in A*

Cor.III-IV *in E*

Fag.I-II

Tri.

Vni I *mp*

Vni II *mp*

Vle *mp*

Celli *mf*

Bassi *mf*

101

p cresc.

p cresc.

mp

p

p

a2

pp

p

cresc.

p

cresc.

mp

p

mp

mf

pizz.

mf

1083 102

Fl.I *mf* *cresc.* *f*

Fl.II *mf* *cresc.* *f*

Ob.I *f*

Ob.II *mp* *cresc.* *f*

Cl.I *in A* *f*

Cl.II *in A* *f*

Cor.III-IV *in E* *sfz* *f*

Fag.I-II *sfz* *f*

Trb.I-II *in C* *mf* *mp*

Vni I *ff*

Vni II *sfz* *ff* *pizz.*

Vle *sfz* *ff* *pizz.*

Celli *arco* *sfz* *f*

Bassi *arco* *sfz* *f*

1089 103

Fl.I-II
mf *cresc.* *f* *f* > *p*

Ob.I-II
mf *cresc.* *f* *f* > *p* I *pp*

Cl.I-II
mf *cresc.* *f* *f* > *p*

Cor.III-IV
mf *cresc.* *f* *f* > *p* II *pp*

Fag.I-II
mf *cresc.* *f* *f* > *p* II *pp*

Tri.
pp

Vni I
f > *p*

Vni II
f *cresc.* *f* *f* > *p* arco

Vle
f *cresc.* *f* *f* > *p* arco

Celli
mf *cresc.* *f* *f* > *p* pizz. *mp*

Bassi
mf *cresc.* *f* *f* > *p*

Tempo I.

1095

Fl.I-II

Ob.I-II

Cl.I-II
in A

Cor.III-IV
in E

Fag.I-II

Trb.I-II
in C

Tri.

CORO

Her - u - de, her -
Hier drau-ssen, hier

Her - u - de, her -
Hier drau-ssen, hier

Her - u - de, her -
Hier drau-ssen, hier

Tempo I.

Vni I

Vni II

Vle

Celli

Bassi

1102 a2 105

Fl.I-II

Ob.I-II

Cl.I
in A

Cl.II
in A

Fag.I-II

Tri.

CORO

Bassi

u - de skal lyst og skemt ly - de fra al - le mun - de, al kvi - de må
 drau - ssen herscht Lust und Freud'. Froh-sinn nur gilt al - lei - - ne! Das Strei - ten soll

u - de skal lyst og skemt ly - de fra al - le mun - de, al kvi - de må
 drau - ssen herscht Lust und Freud'. Froh-sinn nur gilt al - lei - - ne! Das Streit - ten soll

1110

106

a2

Fl.I-II

Cl.I
in A

Cl.II
in A

Cor.III-IV
in E

Fag.I-II

Tri.

Bengt

Se,
Seht,

(jubel og latter.)/
(Jubel und Gelächer.)

p

en - de, når fed - len er stemt i bir - ke - lun - - - de.
en - den! Die Fie - del be reit im Bir - ken - hai - - - ne.

p

en - de, når fed - len er stemt i bir - ke - lun - - - de.
en - den! Die Fie - del be reit im Bir - ken - hai - - - ne.

p

en - de, når fed - len er stemt i bir - ke - lun - - - de.
en - den! Die Fie - del be - reit im Bir - ken - hai - - - ne.

Vni I

Vni II

Vle

Celli

Bassi

f

f

f

f

pizz.

f

pizz.

f

1133 I

Fag. I-II

dim. *p*

f

J_a, en stev - kamp!
J_a, ei - nen Wett - kampf!

CORO

(En)/
(Einer) *f*

(Alle)/
(Sämtliche)

J_a, en stev - kamp!
J_a, ei - nen Wett - kampf!

(En anden)/
(Ein anderer)

J_a, lad os nu få en stev - kamp!
J_a, fangt nur an, ei - nen Wett - kampf!

(Nogle)/
(Einige) *f*

J_a, en stev - kamp!
J_a, ei - nen Wett - kampf!

Nej
Nein,

J_a, en stev - kamp!
J_a, ei - nen Wett - kampf!

Vni I

mp

Vni II

dim. *p* *mp*

Vle

dim. *p* *mp*

Celli

dim. *p* *mp* pizz. *mf* *mp*

Bassi

dim. *p* *mp* *mf* *mp*

1141

Cl. II
in A

f *mf*

CORO

lad væ - re med det;
be - ginnt nicht da - mit;

det væk - ker ba - re uf - red i la - get.
das reizt ju nur zum Zank, wie Ihr wi - sset.

Vni I

f *mf*

Vni II

f *mf*

Vle

f *mf*

Celli

mf *mp* *f* *mf*

Bassi

mf *mp* *f* *mf*

1149 110

Cl.II
in A

Fag.I-II

Trb.I-II
in C

CORO

(med dæmpet stemme./
(mit gedämpfter Stimme)

I dra - ges vel til min - de, at Knut Gäs - - - ling er på går - den i
Ihr dürf - tet nicht ver - ge - ssen, dass Knut Gäs - - - ling heut als Gast hier ver -

Vni I

Vni II

Vle

Celli

Bassi

1156

Cl.II
in A

Cor.I-II
in F

Fag.I

Fag.II

Trb.I-II
in C

(Nogle)/
(Einige) **p**

(Alle)/
(Sämtliche) *sotto voce*

CORO

(Flere)/
(Mehrere)

(Alle)/
(Sämtliche) *sotto voce*

Vni I

Vni II

Vle

Celli

Bassi

p sempre

p sempre

p sempre

p sempre

p

p

p sempre

pizz.
p

p

I

muta in F

Ja, ja det er sandt. Det er bedst at
Ja, ja, das ist wahr. Es ist bes - ser,

kveld. Ja, ja. Det er bedst at vog - te sig,
weilt. Ja, ja. Es ist bes - ser; hii - tet Euch

Det er sandt.
Das ist wahr.

1162

Fl.I
Fl.II
Ob.I
Ob.II
Cl.I in A
Cl.II in A
Cor.III-IV in E
Fag.I
Fag.II

p sempre *pp*

vog - - - te sig, det er bedst at vog - te sig, det er
 hü - - - tet Euch, es ist bes - ser hü - tet Euch, es ist

(Alle)/
 (Sämtliche) sotto voce *pp*

CORO

Det er bedst at vog - te sig, at vog - te sig, det er
 Es ist bes - ser, hü - tet Euch, ja hü - tet Euch, es ist

det er bedst at vog - - - te sig, det er bedst at vog - te sig.
 es sit bes - ser; hü - - - tet Euch, es ist bes - ser; hü - tet Euch.

Det er bedst at vog - te sig.
 Es ist bes - ser; hü - tet Euch!

Vni I
Vni II
Vle
Celli
Bassi

1168

Fl.I

Fl.II

Ob.I

Ob.II

Cl.I
in A

Cl.II
in A

Fag.I

Fag.II

En gammel man/
Ein alter Mann

Men I, Fru Mar - git; jeg
Doch Ihr. Frau Mar - git; ich

CORO

best at vog - te sig!
bes - ser h  - tet Euch!

bedst at vog - te sig!
bes - ser; h  - tet Euch!

Vni I

Vni II

Vle

Celli

1176 113

Cl.I
in A

Cl.II
in A

Cor.ingl.

Fag.I

Fag.II

En gammel
man

Vni I

Vni II

Vle

Celli

ved e - ders slægt var al - tid sagn - - kyn - dig, og I selv kun - de man - ge
weiss, Eu - re Sip - pe war gar sa - gen - kun - dig, und Ihr selbst wuss - tet man - che

p *poco cresc.*

p *poco cresc.*

p *poco cresc.*

p *poco cresc.*

p *poco cresc.*

dim. *p*

dim. *p*

dim. *p*

dim. *p* *poco cresc.*

1190

Cl.I-II in A

Cor.I-II in F

Fag.II

Fag.III

Margit

Vni I

Vni II

Vle

Celli

Bassi

mf *cresc.* *f*

sfz p *cresc.* *f*

mf *cresc.* *f*

mf *cresc.* *f*

jeg har glemt dem al - le til - ho - be. Men spørg Gud-mund Alf-søn;
 ich ver - gass sie al - le wol lang schon. Doch fragt Gud-mund Alf-son;

arco *3* *f* *f* *mf*

arco *3* *sfz* *f* *f* *mf*

mf *cresc.* *f*

arco *f* *f* *mf*

arco *mf* *cresc.* *f*

1195

Ob.I-II

Cl.I-II in A

Cor.ingl.

Cor.I-II in F

Margit

Gudmund

Vni I

Vni II

Celli

115

sfz p

mp

mp

mp

(sæmpet, bedende.)
(gedämpft, flehend.)

han ken - der et e - ven - tyr, som er ly - stigt nok. Ej, hvil - ket kla - ge - ligt
 er kennt manch ein Sa - gen - lied, das gar lu - stigt klinget. Ei, welch ein trau - ri - ges

Mar - git!
 Mar - git!

p *5* *sfz*

p *sfz*

p *sfz*

116

1204

Poco meno mosso

Fl.I-II

Ob.I-II

Cl.I-II
in A

Cor.ingl.

Cor.I-II
in F

Cor.III-IV
in E

Fag.I-II

Arpa

Margit

Vni I

Vle

Celli

Bassi

(leende, til gæsterne./
(lachend, zu den Gästen.)

Han har set huld - - - ren i - kvæld. Hun
Er hat die Ni - - - xe ge - seh'n. Sie

Poco meno mosso

con sord.
p espress.

arco
p

pizz.
p

1207

Fl.I

Fl.II-III

Ob.I

Ob.II

Cl.I-II in A

Cor.ingl.

Cor.I-II in F

Cor.III-IV in E

Fag.I-II

Fag.III

Arpa

Margit

Vni I divisi

Vni II

Vle divise

Celli

Bassi

pfz

mp

mf

p

f

cresc.

dim.

a2

3

7

Cor.I muta in Gess

vil - - - de for - lok - ke ham; Gud - - - - - mund er en
 wollt' - - - ihn ver - lo - cken, wisst; doch Gud - - - - - mund ist ein

117

1210

Fl.I
Fl.II
Fl.III
Cl.I in A
Cl.II in A
Cor.ingl.
Cor.III-IV in E
Fag.I-II

(vender sig atter til Gudmund.)
(wendet sich wieder zu Gudmund.)

Margit

tro - fast svend. Nu ja, e -
 teu - er Bursch. Nun ja, noch

Vni I divisi
Vle
Celli
Bassi

pochissimo animato

1219

Fl.I-II

Fl.II

Fl.picc.

Ob.I-II

Cl.I in A

Cl.II in A

Cor.I in Gess

Cor.II in F

Cor.III-IV in E

Fag.I-II

Cl.basso in A

Tp.

Arpa

Margit

hej og gen - - - nem sko - - - ve, så
 Höh'n und durch die Wäl - - - der, so

pochissimo animato

Vni I divisi

Vni II divisi

Celli

a tempo

1222

Fl.I *pp*

Fl.II *pp*

Fl.III *pp*

Cl.I in A *pp*

Cl.II in A *pp*

Cor.I in Gess *dolcissimo*

Cl.basso in A *pp*

Tp. *pp*

Arpa *p*

Margit

vend dig al - - - drig om;
kehr dich nim - - - mer um;

a tempo

Vni I divisi *arco pp*

Vni II divisi *arco pp*

Celli *p*

Detailed description of the musical score: This page contains a full orchestral score for measures 1222-1225. The woodwind section (Flutes I-III, Clarinets I-II, Cor Anglais, Bassoon, and Trumpet) plays a melodic line with a 'pp' dynamic. The strings (Violins I & II, and Cellos) play a rhythmic accompaniment with triplets and a 'p' dynamic. The vocal line (Margit) has German lyrics. The score is in a key with one sharp (F#) and a 4/4 time signature.

1229 **poco stringendo** **a tempo**

Ob.I-II *mp* 3 *mf* 3 *sfz* 3 *mf* 3 *dim.* 3 3

Cl.I-II *in A* *mp* 3 *mf* 3 *sfz* 3 *mf* 3 *dim.* 3 3

Cor.I *in Gess* *mp* *mf* *cresc.* *fp* *dim.*

Cor.II *in F* *mp* *mf* *cresc.* *sfz* 3 *mf* 3 *dim.* 3 3

Cor.III-IV *in E* *mp* *mf* *cresc.* *fp* *dim.*

Fag.I *p* *mp* *mf* *cresc.* *sfz* 3 *mf* 3 *dim.* 3 3

Fag.II *mp* 3 *mf* 3 *cresc.* *sfz* 3 *mf* 3 *dim.* 3 3

Fag.III *mp* 3 *f* 3 *sfz* 3 *mf* 3 *dim.* 3 3

Cl.basso *in A* *pp* *mp* *p* *mf* *cresc.* *fp* *dim.*

Margit
 busk og ler; og til slut kom - - - mer du
Busch und lacht; und zum Schluss kommst du ja

(hun træder tæt hen til ham.) / (indem sie dicht vor ihm hintritt)

Vni I *poco stringendo* *arco* *p* *mf* *p* *f* *a tempo* *f* *dim.*

Vni II *mp* *pizz.* *mf* *f* *senza sord.*

Vle *arco* *p* *mf* *mp* *pizz.* *arco* *p* *f* *mf* *senza sord.*

Celli *pizz.* *arco* *mp* *mp* *arco* *mf* *mf* *f* *dim.* *p*

Bassi *mp* *mf*

Più tranquillo

1236 Gudmund

8

Jeg ken - der et li - det kvæ - de. Hvis det ly - ster e - der at hø - re.
 Ich weiss ei - ne klei - ne Wei - se. Wenn Ihr hö - ren mögt, will ich sin - gen.

CORO

(Flere)/
(Mehrere)

Tak,
Dank,

Tak, Gud-mund
Dank, Gud-mund

Vni I

Più tranquillo

Vle

Celli

Bassi

senza sord. divisi

divisi

mp

p

cresc.

p

cresc.

arco

p

cresc.

1240

Ob.I-II
 Cl.I-II in A
 Cor.III-IV in E
 Fag.I-II
 Fag.III

mp f dim. p p mf dim.

(Flere)/
 (Mehrere)

Tak, Gud-mund
 Dank, Gud-mund

Tak!
 Dank

Tak,
 Dank, Gud - mund!
 Gud - mund!

Gud-mund Alf - søn!
 Gud-mund Alf - søn!

Alf - søn!
 Alf - søn!

Alf - søn!
 Alf - søn!

(Man slutter sig om ham, nogle siddende, andre stående. Margit læner sig til et træ foran till højre. Signe står til venstre nær ved huset.)
 (Sie schaaren sich um ihn, einige sitzen, andere stehen. Marigt lehnt sich rechts nahe am Hause.)

Vni I
 Vni II
 Vle
 divise
 Celli
 Bassi

cresc. mp senza sord. mp cresc. non divisi mf p cresc. mf dim. p cresc. mf dim. mf pizz. f mp

1245 **poco stringendo** **ritardando** **Allegretto, dolce e semplice**

Fl.I-II *f* *mf* *p*

Ob.I-II *f* *dim.* *mf* *p*

Cl.I-II in A *mp* *cresc.* *f* *dim.* *mf* *p*

Cor.I-II in E *mp* *espress. cresc.* *f* *dim.* *mf* *p*

Cor.III-IV in E *p* *cresc.* *cresc.* *f* *dim.* *mf* *p*

Fag.I-II *p* *cresc.* *f* *dim.* *mf* *p*

Fag.III *p* *cresc.* *f* *dim.* *mf* *p* muta in Contrafagotto

Tp. *pp* *cresc.* *mf* *dim.*

Gudmund

Jeg red mig ud - i lun - de, jeg
 Ich ritt zum dun - klen Wal - de, ih

poco stringendo **ritardando** **Allegretto, dolce e semplice**

Vni I *p* *cresc.* *f* *mf* *mp* *dolce*

Vni II *p* *cresc.* *f* *mf* *mp* *dolce*

Vle divise *p* *cresc.* *f* *mf* *p* *dolce*

Celli *p* *cresc.* *f* *dim.* *mf* *p* *p dolce*

Bassi *p* *arco* *pp* *cresc.* *f* *dim.* *mf* *p*

1251 120

Cl.I-II in A *p* *cresc.* *mf* *p* *cresc.*

Cor.I-II in E *mf* *a2* *p* *cresc.*

Fag.I-II *p dolce* *cresc.* *mf* *p* *cresc.*

Gudm. *8*
 sej-led o-ver sø; det var sig i mit væ-ne hjem, der fæ-sted jeg min mø, det var sig i mit
 se-gelt' ü-ber's Meer; vom fer-nen In-sel-stran-de da bracht' die Maid ich her, vom fer-nen In-sel-

Vni I *cresc.* *mf* *p*

Vni II *cresc.* *mf* *p*

Vle *cresc.* *mf* *p*

Celli *p* *cresc.* *mf* *p*

Bassi *mf* *pizz.* *p*

1258

Ob.I-II *mf* *f* *mf* *poco sostenuto* *a tempo* *poco rit.*

Cl.I-II in A *f* *mf* *dim.* *p*

Cor.I-II in E *f* *mf* *a2* *dim.* *p*

Cor.III-IV in E *f* *mf* *dim.* *p*

Fag.I-II *p* *cresc.* *f* *mf* *dim.* *p*

Gudm. *8*
 væ-ne hjem, der fæ-sted jeg min mø. Det
 stran-de da bracht' die Maid ich her. Nun

Vni I *cresc.* *f* *mf* *dim.* *p*

Vni II *p* *cresc.* *f* *mf* *dim.* *p*

Vle *cresc.* *f* *mf* *dim.* *p*

Celli *p* *cresc.* *f* *mf* *dim.* *p*

Bassi *p* *f* *mf* *arco* *dim.* *p*

122

tranquillo

1273

Fl.I-II

Ob.I-II

Cl.I-II
in A

Cor.I-II
in E

Cor.III-IV
in E

Fag.I

Fag.II

Arpa

Gudm.

Vni I

Vni II

Vle

Celli

Bassi

mig, du al - fe - kvin - de, lad fa - re den be - svær; to
 mich, du bö - se El - - - fe, du spar nur dei - ne Müh'; zwei

p, p dolce, p, mp, p

pizz., arco, pizz.

1282

Fl.I-II

Ob.I-II

Cl.I-II
in A

Cor.I-II
in E

Cor.III-IV
in E

Fag.I-II

Arpa

CORO

Vni I

Vni II

Vle

Celli

Bassi

Hør mig, du al - fe - - - kvin - de, lad
Hör mich, du bö - se El - fe, du

Hør mig, lad fa - re den be -
Hör mich, du spar nur dei - ne

Hør mig, lad fa - re den be -
Hör mich, du spar nur dei - ne

kvind - - - de, hör mig, lad fa - re den be -
El - - - fe, hör hör mich, du spa - - - re dei - - - ne

al - - - le kvin - - - de, lad fa - - - re den be -
bö - - - se El - - - fe, du spa - - - re dei - - - ne

1286 124

Fl.I-II *f dim. p mf cresc. 3*

Ob.I-II *f dim. p cresc. f*

Cl.I-II in A *f dim. dim. p cresc. f*

Cor.I-II in E *f p p f*

Cor.III-IV in E *f p f*

Fag.I-II *f dim. p*

Tp. *mf*

Arpa *ff mf cresc. f*

CORO

f p mp mf cresc. cresc.

fa - re den be - svær; to hjer - ter kan ej skil - les ad, som
 spar nur dei - ne Müh'; zwei Her - zen so die Lieb' ver - eint, die

f p mp cresc. cresc.

svær, den be - svær; to hjer - ter kan ej skil - - - les ad, som
 Müh', dei - ne Müh'; zwei Her - zen, so die Lieb' ver - eint. die

f p cresc. cresc.

svær, to hjer - ter kan ej skil - les ad, ej skil - les, som
 Müh', zwie Her - zen, so die Lieb' ver - eint, zwei Her - zen, die

f p cresc.

svær to hjer - ter kan ej skil - les, som
 Müh', zwei zwei Her - zen, die sich lie - ben, die

Vni I *f dim. cresc.*

Vni II *f dim. cresc. 3*

Vle *f dim. cresc.*

Celli *f dim. pizz. cresc.*

Bassi *f dim. p cresc.*

Poco sostenuto **125**

ritardando **a Tempo e stringendo**

1291

Fl.I-II *ff*

Ob.I-II *ff*

Cl.I-II in A

Cor.I-II in E *ff*

Cor.III-IV in E *ff*

Fag.I-II *ff*

Tp. *f*

Arpa *ff*

CORO

ff *mp*

har hin - an - - den kær, som har hin - an - den kær!
 schei - dest du doch nie, die schei - dest du doch nie!

ff *mp*

har hin - an - den kær, som har hin - an - den kær!
 Schei - dest du doch nie, die schei - dest du noch nie!

ff *mp*

har hin - an - den kær, hin - an - den kær!
 schei - dest du doch nie, doch nie, doch nie!

ff *p*

har hin - an - den kær, hin - an - den kær!
 schei - dest du doch nie, doch nie, doch nie!

Poco sostenuto **ritardando** *espress.* **a Tempo e stringendo**

Vni I *ff* *p* *cresc.* *f*

Vni II *ff* *p* *cresc.* *f*

Vle *ff* *p* *cresc.* *f*

Celli *ff* *p* *cresc.* *f*

Bassi *ff* *p* *cresc.* *f*

arco

1297 **Animato** $\text{♩} =$

Ob.I-II *ff* *f* *a2* *3*

Cl.I-II in A *ff* *f* *a2* *3* *3*

Cor.ingl. *ff*

Cor.I-II in E *ffp*

Cor.III-IV in E *ffp*

Fag.I-II *ff* *f* *a2* *3*

Cl.basso in A *ff*

Margit

(til gæsterne.)/
(zu den Gästen.)

Det bæ - res mig før, som jeg nys
Ich sagt' es Euch schon, mich be - dänkt's

Animato $\text{♩} =$

Vni I *sfz* *fp* trem.

Vni II *sfz* *fp* trem.

Vle *sfz* *< sfz*

Celli *sfz* *< sfz*

1302 **a2** **f** **3** **stringendo** **126**

Ob.I-II **f** **a2** **3** **p cresc.**

Cl.I-II in A **f** **a2** **3** **p cresc.**

Cor.I-II in E **ffp** **p cresc.**

Cor.III-IV in E **ffp** **p cresc.**

Fag.I-II **f** **a2** **3** **p cresc.**

Cl.basso in A **p cresc.**

Margit
 sag - de, jeg hav-de glemt al - le mi - ne e - ven-tyr. Og dog,
 lan - ge, dass mei-ner Mär - chen ich all ver - ges - sen hab. Und doch,

stringendo

Vni I **fp** **cresc.** **mf cresc.**

Vni II **fp** **cresc.** **mf cresc.**

Vle **ffz** **mf cresc.**

Celli **ffz** **mf cresc.**

1307 *poco sostenuto* *Poco più tranquillo*

Ob.I-II *fp* *ff*

Cl.I-II *in A* *fp* *ff*

Cor.ingl. *fp* *ff*

Cor.I-II *in E* II *fp*

Fag.I-II *fp* *ff*
Contrafagotto

Cfg. *fp*

Cl.basso *in A* *fp* *ff*

Trb.I-II *in F* *mf p* *f* *muta in E*

Trbn.I-II *mf p*

Trbn.III *mf p*

Tuba *mf p*

Margit
Bengt

et trror jeg, jeg min - des.
eins kann ich noch sin - gen.

Ret så, min
Recht so, teu - re

Vni I *poco sostenuto* *f* *ff* *Poco più tranquillo* *p*

Vni II *f* *ff* *p*

Vle *f* *ff* *p*

Celli *f* *ff*

Bassi *pizz.* *ff*

1313

Ob.I

Ob.II

Cl.I
in A

Cl.II
in A

Cor.ingl.

Cor.I-II
in E

Cor.III-IV
in E

Fag.II

Cl.basso
in A

Bengt

hu - stru! Kom med det.
Gat - tin! Sing es uns!

(Unge piger.)/
(junge Mädchen.)

f Ja, for - tæl, for - tæl, fru Mar - git!
f Ja, er - zält, er - zält, Frau Mar - git!

J

Ja, for - tæl, fru Mar - git!
Ja, er - zält, Frau Mar - git!

f

Ja, for - tæl, fru Mar - git!
Ja, er - zält, Frau Mar - git!

Vni I

Vni II

Vle

1324 Molto sostenuto; (♩=♩)

Fl.I-II *ppp* *pppp*

Fl.III *ppp* *pppp* muta in Fl.picc

Ob.I *ppp* *ppp* *pp*

Ob.II *ppp* *ppp* *pp*

Cl.I in A *ppp* *ppp* *pp* *pp*

Cl.II in A *ppp* *ppp* *pp* *pp*

Cor.ingl. *ppp* *ppp* *pp*

Fag.I *ppp* *ppp* *pp* *pp*

Fag.II *ppp* *ppp* *pp* *pp*

Cfg. *ppp* *ppp* *pp*

Cl.basso in A *ppp* *ppp* *pp* *pp*

Tuba *ppp* *ppp*

Tp. *ppp* *ppp*

Margit
 men det får nu væ-re. Det var sig en ung-mø
 so mögt Ihr nun hö-ren. Es war ei-ne Jung-frau

Vni I divisi *ppp*

Vni II divisi *ppp* *pppp*

Vle divise *ppp* *pppp*

Celli *ppp* *pppp*

Bassi *ppp* *pppp*

Molto sostenuto; (♩=♩)

1336 **più lento** **a tempo** **espress.**

Ob.I-II

Cl.I in A

Cl.II in A

Fag.I

Fag.II

Margit

li - det den gam - men før - slår. Hun sad så e - ne med sor - rig og gru; der var
 träu - mend zum Fen - ster hin - aus. So brach - te ein - sam die Ta - ge sie hin; es war

Vni I **dolcissimo**

Vni II **dolcissimo**

Vle **dolcissimo**

Celli **ppp**

Bassi **ppp**

più lento **a tempo**

1340

Ob.I-II **p**

Cl.I in A **p**

Cl.II in A **p**

Cor.ingl. **mp**

Fag.I **p**

Fag.II **p**

Trb.I-II in E **pp**

Margit

tomt i hal og i stu - e; den jom - fru li - den var stolt i hu, hen - de
 öd' in Stu - ben und Hal - len; die Jung - frau a - ber trug stol - zen Sinn, das ein
 senza sord.

Vni I **mp**

in E **I** **pp** **cresc.**

1348 ^{a2}

Fl. I-II *pp* *mp* *p* *pp*

Fl. picc. *pp* *mp* *p* *pp*

Ob. I-II *mp* *p* *p*

Cl. I-II in A *pp* *p* *p* *pp*

Cor. ingl. *pp* *p*

Cor. I-II in E *pp* *mp* *p*

Cor. III-IV in E

Fag. I *pp* *3 stacc.*

Fag. II *pp* *pp* *3 stacc. 3*

Cl. basso in A *pp* *p*

Trb. I-II in E *ppp* *p* *pp*

Trbn. I-II *pp*

Tp. *pp* *pp* *mp* *pp*

Margit

Det var sig berg - kon - gen red han fra nord,
 Da naht' der Berg - kö - nig weit her vom Nord,

Vni I *pp* *mp* *p* *mp*

Vni II *pp* *mp* *p* *mp*

Vle *p* *p* *mp*

Celli *p* *p* *mp*

Bassi *p* *p*

1356 1 132 a 2

Fl.I-II *mf* *mfp* *p*

Fl.picc. *mf* *mfp*

Ob.I *mf* *p* *p* 3 *mfp* *p*

Ob.II *mf* *p* *p* 3 *mfp* *p*

Cl.I in A *mf* *p* *p* 3 *mfp* *p*

Cl.II in A *mf* *p* *p* 3 *mfp* *p*

Cor.ingl. *mf* *p* *mfp*

Cor.I-II in E *mf* *p* *mfp*

Cor.III-IV in E *mf* *p*

Fag.I *mf* 3 *p* *mfp* *p*

Fag.II *mf* *p*

Cfg. *p* *pp*

Cl.basso in A *mp* *p*

Trb.I-II in E *mfp*

Trbn.I-II

Trbn.III

Tp. *pp*

Piatti *pp* *mp*

Margit
 alt med sin brud med hen - de. I ber - get sad hun hel
 ihm ritt die Braut zur Sei - te. Im Ber - ge sass sie im

Vni I *mf* arco 3 *p*

Vni II *mf* arco 3 *p* trem. *pp* *mf* *pp*

Vle *mf* arco 3 *p*

Celli *f* *p* arco *p*

Bassi *f* *p* *p*

1377 **Poco più animato** **poco stringendo** **ritard.**

Fl.I-II **a2**

Ob.I **f** **p** **cresc.** **fp** **f**

Ob.II **f** **p** **cresc.** **fp** **f**

Cl.I in A **f** **p** **cresc.** **fp** **f**

Cl.II in A **f** **p** **cresc.** **fp** **f**

Cor.ingl. **f** **p cresc.** **fp** **f**

Cor.III-IV in E **f** **fp**

Fag.I **f** **p** **cresc.** **fp** **f**

Fag.II **f** **p** **cresc.** **fp** **f**

Cl.basso in A **fp** **mf** **fp**

Trb.I-II in E **mf** **f**

Trbn.I-II **mf**

Trbn.III **mf**

Arpa **f** **mp** **f**

Margit
 var sig den un - ger - svend bold og god; vel kun - de han le - ge på gyld - - - ne stren - ge; det
 nah - - - te ein Jüing-ling, ein küh-ner Ge-noss; wol kann - te er spie - len auf gold' - - - nen Sai - ten; es

Poco più animato **poco stringendo** **ritard.**

Vni I **p** **p** **cresc.** **fp** **f**

Vni II **p** **p** **mf** **f**

Vle **f** **p** **p** **mf** **p** **f**

Celli **fp** **f** **p** **mf** **p** **f**

Bassi **f** **mf** **p** **p** **cresc.** **f** **mp** **f**

1381 *poco sostenuto*

Fl.I-II *sfzp* *mp*

Ob.I-II *sfzp* *mp* *p dolce*

Cl.I in A *sfzp* *mp* *p dolce*

Cl.II in A *sfzp* *mp* *p espress.*

Cor.ingl. *sfzp* *mp* *p*

Cor.I-II in F *sfzp* *mp* *p espress.*

Cor.III-IV in E *sfzp* *mfpp*

Fag.I *sfzp* *mp* *p pp*

Fag.II *sfzp* *mp* *p*

Cfg. *sfzp*

Cl.basso in A *sfzp* *mp* *p pp*

Trb.I-II in E *f* *muta in F*

Trbn.I-II *fp*

Trbn.III *fp*

Tuba *sfz mf*

Tp. *f*

Arpa *ff* *f*

Margit
 klang til ber - gets in - der - ste rod, hvor hun hav - de si - det så læn - ge. Så
 drang in Ber - ges in - ner - sten Schoss, wo trüb' ihr ver - gin - gen die Zei - ten. So

poco sostenuto

Vni I *ff* *mp* *triquillo*

Vni II *ff* *mp*

Vle *ff* *mp*

Celli *ff* *mp* *p*

Bassi *pizz.* *p*

* original e2

1386 I **animato** a2

Fl.I-II *mp dolce* *p cresc.*

Fl.picc. *p cresc.*

Ob.I *mp dolce* *p cresc.* *mf dim.* *p cresc.*

Ob.II *p cresc.* *mf dim.* *p cresc.*

Cl.I in A *p dolce* *p cresc.* *mf dim.* *p cresc.*

Cl.II in A *p cresc.*

Cor.ingl. *p* *p* *p cresc.* *mf dim.* *p cresc.*

Cor.I-II in F *mfpp* *p cresc.* *mf dim.* *p cresc.*

Cor.III-IV in E *mfpp* *mfpp* *mp cresc.*

Fag.I *pp* *p* *p* *p cresc.* *mf dim.* *p cresc.*

Fag.II *p cresc.* *mf dim.* *p cresc.*

Cl.basso in A *pp* *p* *p* *p cresc.* *mf dim.* *p cresc.*

Trb.I in F *p cresc.* *mf dim.* *p cresc.*

Trb.II in F *p* *mf*

Tp. *p cresc.*

Arpa *f* *f*

Margit
 un - der-ligt blev hun til - sin - de der-ved; op sprang fjel - dets port som en
 wun - der-bar drang's in das Herz ihr hin-ein; auf sprang derFels, sie konn - te nun

Vni I *animato pizz.* *arco 5* *mf* *p*

Vni II *f pizz.* *arco 5* *mf* *p*

Vle *f pizz.* *arco 5* *mf* *p*

Celli *f pizz.* *f* *p cresc.*

Bassi *p* *p cresc.*

poco ritardando **Molto tranquillo**

1391

Fl.I *f dim. mf cresc. mp p dolce*

Fl.II *f dim. mf cresc. mp p dolce*

Fl.picc. *f ff dim. mp*

Ob.I *f dim. mf cresc. ff dim. mp p dolce*

Ob.II *f dim. mf cresc. ff dim. mp p dolce*

Cl.I in A *f dim. mf cresc. ff dim. mp p dolce dolce*

Cl.II in A *f dim. mf cresc. ff dim. mp p dolce*

Cor.ingl. *f dim. mf cresc. ff dim. mp p dolce*

Cor.I-II in F *f dim. mf cresc. ff dim. mp p p*

Cor.III-IV in E *f dim. mf cresc. ff dim. mp p p*

Fag.I *f dim. mf cresc. ff dim. mp p*

Fag.II *f dim. mf cresc. ff dim. mp p*

Cfg. *mf cresc. ff dim. mp*

Cl.basso in A *f dim. mf cresc. ff dim. p*

Trb.I in F *f dim. mf cresc. f dim. p muta in E*

Trb.II in F *f dim. mf cresc. f dim. p muta in E*

Trbn.I-II *p mp cresc. f dim. p*

Trbn.III *mp cresc. f dim. p*

Tuba *mp cresc. f dim. p*

Tp. *mf dim. p cresc. ff dim. p*

Piatti

Arpa *più f fff 5 f p*

Margit
 bu - e; o - - - ver da - - - le - ne là Gud fa - ders fred, og
 schau - en; in den Thä - - - lern der hel - le Son - nen - schein und

poco ritardando **Molto tranquillo**

Vni I *f mf cresc. ff dim. mp p dolce*

Vni II *f mf cresc. ff dim. mp p dolce*

Vle *f mf cresc. ff dim. mp p dolcissimo*

Celli *f mf cresc. arco ff dim. mp p dolce*

Bassi *f mf cresc. ff p*

1396

Fl.I *cresc.*

Fl.II *cresc.*

Ob.I *dolce cresc.*

Ob.II *cresc.*

Cl.I in A *cresc.*

Cl.II in A *cresc.*

Cor.ingl. *cresc.*

Cor.I-II in F *cresc.*

Cor.III-IV in E *cresc.*

Fag.I-II *mp mf*

Cl.basso in A *mp mf*

Tp. *mp*

Margit
 al den her - - - - - lig - hed kun - de hun sku - e.
 all die Herr - - - - - lic - keit blü - hen - der Au - en!

Vni I *cresc.*

Vni II *cresc.*

Vle *cresc.*

Celli *cresc.*

Bassi *p cresc. mf*

138

1399

Fl.I

pp *dolcissimo*

Fl.II

pp

pp *dolcissimo*

Ob.I-II

pp

Cl.I
in A

pp

Cl.II
in A

pp

dolcissimo

Cor.ingl.

pp

Cor.I-II
in F

pp

pp

Cor.III-IV
in E

pp

pp

Fag.I-II

pp

Cl.basso
in A

pp *dolcissimo*

Arpa

pp

Margit

Det var som om nu, for før - - - ste gang, hun var
Es war, als ob jetzt zum er - - - sten Mal in die

Vni I

pp *dolcissimo*

Vni II

pp

dolcissimo

Vle

pp *dolcissimo*

Celli

pp *dolcissimo*

Bassi

pp

1405

Fl.I-II *a 2*

Fl.picc. *5*

Ob.I-II *a 2*

Cl.I *in A*

Cl.II *in A*

Cor.ingl.

Cor.I-II *in F*

Cor.III-IV *in E* *mf*

Fag.I-II

Cfg.

Cl.basso *in A*

Trb.I-II *in E* *f*

Trbn.I-II *f*

Tp. *f*

Arpa *6*

Margit
 nu for - stod at fin - - - - - de den
Licht zu - erst ihr kün - - - - - den

Vni I

Vni II

Vle

Celli *5*

Bassi *f*

Sostenuto

1407

Fl.I-II *f*

Fl.picc. *f*

Ob.I-II *f*

Cl.I in A *f*

Cl.II in A *f*

Cor.ingl. *f*

Cor.I-II in F *f*

Cor.III-IV in E *f*

Fag.I *f*

Fag.II *f*

Cfg. *f*

Cl.basso in A *f*

Trb.I-II in E *mf* *f*

Trbn.I-II *f*

Trbn.III *f*

Tuba *f*

Tp. *f* *mf*

Arpa *ff*

Margit
 rig - - - - - dom ver - - - - - den slut - ter
 Reich - - - - - thum. Lie - - - - - be lässt uns

Vni I *f*

Vni II *f*

Vle *f*

Celli *ff* *f*

Bassi *ff* *f*

140

1419

Animato

Ob.I-II
Cl.I-II in A
Cor.I-II in F
Cor.III-IV in E

Margit
Vni I
Vni II
Vle

1422

Ob.I
Ob.II
Cl.I-II in A
Cor.I-II in F
Cor.III-IV in E
Trb.I-II in E

Margit
Vni I
Vni II
Vle

1429

Fl. I *ff*

Fl. II *ff*

Fl. picc. *ff*

Ob. I-II *ff*

Cl. I-II in A *ff*

Cor. I-II in F *ff*

Cor. III-IV in E *ff*

Fag. I-II *f*

Tuba *f*

Tp. *f*

Piatti *f* *p*

Arpa *ff possibile*

Margit
 slæng - - - - - te sin har - - - - - pe
 schlen - - - - - dert die Har - - - - - fe

Vni I

Vni II

Vle *6*

Celli *6*

Bassi *f*

141

1430

Fl.I
Fl.II
Cl.I-II in A
Fag.I-II
Tp.
Piatti
Margit
Vni I
Vni II
Vle
Celli
Bassi

mp *p* *pp*

mp *p* *pp*

pp

p dim. *ppp*

dim. *ppp*

bort i en vrå, hej - se - de sil - ke - sej - let i
fort von sich weit, hiss - te sein Se - gel, macht sich be -

dim. *pp*

dim. *pp*

dim. *pp* trem.

dim. *pp* trem. arco

pp

Poco più tranquillo; stringendo sempre

1438

Fl.I *mf* *cresc.* *f* *pp*

Fl.II *mf* *cresc.* *f* *pp*

Fl.picc. *f* *p*

Ob.I *mf* *cresc.* *f* *pp*

Ob.II *cresc.* *f* *pp*

Cl.I *in A* *mf* *cresc.* *f* *pp* *p*

Cl.II *in A* *cresc.* *f* *pp* *p* *pp*

Cor.ingl. *cresc.* *f* *pp* *p* *pp*

Cor.I-II *in F* *f* *pp* *pp* *pp* *mp*

Cor.III *in E* *cresc.* *f* *pp* *p*

Cor.IV *in E* *IV* *f* *pp*

Fag.I *cresc.* *f* *pp* *pp* *p*

Fag.II *cresc.* *f* *pp* *pp* *pp*

Cfg. *f* *pp* *pp* *pp*

Cl.basso *in A* *cresc.* *f* *pp* *pp* *pp*

Trb.I-II *in E* *mf* *pp*

Trbn.I-II *mf* *pp*

Trbn.III *mf* *pp*

Tuba *mf* *pp*

Tp. *cresc.* *mf*

(i stiegende lidenskap./
(mit steigender Leidenschaft.)

Margit

lan - - - de med sin fæ - - - ste - mø. Du leg - te så fa - gert på
 Kü - - - sten mit der Jung - - - frau sein. Du rühr - test die Sai - ten so

Poco più tranquillo; stringendo sempre

Vni I *cresc.* *f* *dim.* *pp* *p* *p*

Vni II *cresc.* *f* *dim.* *pp* *p* *p*

Vle *cresc.* *f* *dim.* *pp* *trem.* *pp* *trem.*

Celli *cresc.* *f* *dim.* *pp* *trem.* *pp* *trem.*

Bassi *cresc.* *f* *dim.* *pp* *pp*

Molto vivace; sempre più mosso

1450

Fl.I *ff sempre*

Fl.II *ff sempre*

Fl.picc. *f* *più f*

Ob.I *ff* *ff sempre*

Ob.II *ff* *ff sempre*

Cl.I in A *ff* *ff sempre*

Cl.II in A *ff* *ff sempre*

Cor.ingl. *f* *più f*

Cor.I-II in F *ff* *ff*

Cor.III-IV in E *f* *ff*

Fag.I *f* *più f*

Fag.II *f* *più f*

Cfg. *f* *più f*

Cl.basso in A *f* *più f*

Trb.I-II in E *mf* *f*

Trbn.I-II *mf* *f*

Trbn.III *mf* *f*

Tuba *mf* *f*

Tp. *mf* *f*

Piatti *mf*

Molto vivace; sempre più mosso

Margit

Jeg må ud, jeg må ud i de grøn - ne da - - - le! Jeg dør her
 Ich muss fort, muss hin - aus in die grü - nen Tha - - - le! Ich sterb' hier

Vni I *ff* *più f*

Vni II *ff* *più f*

Vle *ff* *più f*

Celli *ff* *più f*

Bassi *ff* *ff sempre*

stringendo

143 Poco meno; stringendo

1456

Fl.I

Fl.II

Fl.picc.

Ob.I

Ob.II

Cl.I in A

Cl.II in A

Cor.ingl.

Cor.I-II in F

Cor.III-IV in E

Fag.I

Fag.II

Cfg.

Cl.basso in A

Trb.I-II in E

Trbn.I-II

Trbn.III

Tuba

Tp.

Piatti

Margit

Vni I

Vni II

Vle

Celli

Bassi

p *3 cresc.* *3*

f *p cresc.*

p *3 cresc.* *3*

f *p cresc.*

p *3 cresc.* *3* *3* *3*

f

p *3 cresc.* *3* *3* *3*

f

p *3 cresc.* *3*

f

p *3 cresc.* *3*

f

p *3 cresc.* *3*

f

f

f

ff

ff

ff

in - de i fjel - dets sa - - - - le!
drin - nen im Fel - sen - saa - - - - le!

Med mig er det u - de;
Der Berg ist ver - schlos - sen;

stringendo

Poco meno; stringendo

pizz. *3* *p cresc.*

f *dim.* *p cresc.*

pizz. *3* *p cresc.*

f *dim.* *p cresc.*

pizz. *3* *p cresc.*

f *dim.* *p cresc.*

pizz. *3* *p cresc.*

f *dim.*

1472

Fl.I

Fl.II

Fl.picc.

Ob.I-II

Cl.I-II
in A

Cor.ingl.

Cor.I-II
in F

Cor.III-IV
in E

Fag.I-II

Cfg.

Cl.basso
in A

Trb.I-II
in E

Trbn.I-II

Trbn.III

Tuba

Tp.

Bengt

dør!
stirbt!

Gæsterne stimler sammen om dem./
(Die Gäste strömen um sie zusammen.)

Hun
Sie

dør!
stirbt!

Hvad
Was

er
giebt

det?
es?

Hjelp!
Helft!

Hjelp!
Helft!

Tæppet falder meget hurtigt/Der Vorhang fällt sehr schnell

Vni I

Vni II

Vle

Celli

Bassi

Wilhem Stenhammar

Wilhelm Stenhammar (1871–1927) tillhör de stora namnen i svensk musikhistoria – i dag mest känd som tonsättare, under sin korta livstid lika respekterad som pianist och dirigent. Det hör till saken att Stenhammar var verksam när det moderna musiklivet formades, och de främsta namnen under denna epok har aldrig förlorat sin lyskraft. För Stenhammars del illustreras det av de kompositioner som stadigt behållit sin plats som repertoarverk, i första hand hans första pianokonsert (b-moll), *Två sentimentala romanser* för violin och orkester, pianoverket *Sensommarnätter*, solosånger som ”Flickan kom från sin älsklings möte” samt körsångerna ”Sverige” och ”I seralliets have”.

Wilhelm Stenhammar skaffade sig en gedigen och framför allt bred musikalisk skolning: pianostudier vid Richard Anderssons musikskola, orgel för Wilhelm Heintze och August Lagergren, kontrapunkt för Joseph Dente, komposition för Emil Sjögren och Andreas Hallén. Som så många andra svenska musikstudierande vid denna tid, och tidigare, för Stenhammar också utomlands, till Berlin för pianostudier.

Redan under studietiden började Stenhammar framträda som pianist, men också komponera. Som pianist inledde han ett samarbete med violinisten Tor Aulin och dennes stråkkvartett som skulle komma att utveckla kammarmusicerande i Sverige. Deras turnéer runt om i landet är legendariska.

Stenhammar var dirigent för kören Filharmoniska sällskapet i Stockholm 1897–1900. 1902 var han med att grundade det som idag benämns Kungliga Filharmonikerna i Stockholm. Han dirigerade i perioder också vid Kungl. Teatern och var åren 1907–22 konstnärlig ledare för dåvarande Göteborgs orkesterförening. Wilhelm Stenhammar komponerade parallellt med sin verksamhet som pianist och dirigent. Periodvis tog dock de sistnämnda engagemangen över, men som fulltecknad musiker och dirigent behövde han å andra sidan inte komponera på beställning såsom flera av hans tonsättarkolleger tvingades till.

Wilhelm Stenhammar blev invald som ledamot nr 501 i Kungl. Musikaliska akademien den 29 november 1900.

© Gunnar Ternhag, Levande muskarv

Gildet på Solhaug

”Av en tillfällighet vorden förlovad med en liten elev i R[ichard] A[ndersson]:s musikskola hösten 1891. Hon hette Signe. Resultat: ’Gildet på Solhaug.’” I sin självbiografiska skiss från början av 1920-talet, sammanfattar Stenhammar på detta sätt tillkomsten av operan *Gildet på Solhaug*.

Han var tjuogoett år när han påbörjade arbetet, men vilka erfarenheter hade han av den större musikdramatiken? Ungdomsverken utgörs av sånger och små körstycken, till exempel tillkom sången ”I skogen” när han var sexton år. Men det är i de stort upplagda verken *Florez och Blanzefflor* (Oscar Levertin) och *Snöfrid* (Viktor Rydberg) som Stenhammar definitivt tar steget in i ett musikdramatiskt tänkande. Dessa verk har karaktären av ballader för soli, kör och orkester men bär ändå tydliga drag av Wagnerupplevelser. Från att tidigare ha influerats av de skandinaviska tonsättarna August Söderman, Edvard Grieg, Halfdan Kjerulf och måhända även Johan Svendsen, mötte han Beethoven, Schumann, Bach och Brahms hos sin pianolärare Richard Andersson. Via dessa får han en ingång till den senromantiska musikvärlden och utan tvekan hade det en betydelse att Fredrika Stenhammar (hans ingifta faster) var den första betydande Wagnersångerskan i Sverige med roller som Elisabeth i *Tannhäuser* och Elsa i *Lohengrin*. Själv plockade Stenhammar fram klaverutdragen till dessa operor, som han studerade och spelade. Vi vet att man ofta samlades i Levertins hem för att höra Stenhammar spela och sjunga ur bland annat *Parsifal* men troligen också andra Wagnerverk som *Tristan och Isolde*.

Det fanns också i det svenska musiklivet en stor debatt kring Wagner, förd med stort kunnande och stor hetta. Pionjärerna för Wagner i Sverige deltog i diskussionen, i första hand Andreas Hallén, men även

Söderman, som under sina Leipzigår hört *Tannhäuser* och inspirerats av Wagners harmonik och formtänkande. Hallén, som för övrigt var Stenhammars lärare, hade 1881 på Liszts rekommendation fått sitt musikdrama *Harald Viking* uppfört i Leipzig. Verket väckte stort intresse som ett av de bästa exemplen på ett självständigt konstverk i Wagners efterföljd. 1884 gavs operan i Stockholm och blev det första verk där idéerna om musikdramat, allkonstverket och användandet av ledmotiv genomsyrar text och musik. Men helt trogen Wagner var ändå inte Hallén. Martin Tegen hävdar i en analys av verket att det ”är ett intressant och lyckat försök att inympa en nationell-folklig ton i den Wagner-Lisztska stilen”.

Året innan hade Adolf Lindgrens skrift *Om Wagnerismen* publicerats. Lindgren var den ledande musikforskaren och kritikern under slutet av 1800-talet och hade redan 1874 publicerat en artikel i ämnet. Han argumenterar under starkt inflytande av Eduard Hanslick och menar bland annat att ”musiken strykes bort ur konsternas syskonskara” genom ledmotivtekniken. Lindgren kan knappast sorteras in bland anti-wagnerianerna, därtill var han alltför fångad av musiken, men hans kritik balanserade den Wagnerkult som kom att utvecklas inte minst genom Wilhelm Peterson-Bergers skrifter och debattartiklar.

För Stenhammars del gällde att i första hand gå tillbaka till källorna, till Wagners musik; det var där inspirationen kunde hämtas direkt. Han studerade klaverutdragen och partituren och fick därigenom omedelbar närhet till de för honom förebildliga verken. Där Peterson-Berger studerade skrifterna, där kunde Stenhammar musiken, och genom detta fick han en direkt ingång till musikdramats kärna utan att behöva en textförståelse.

Efter det att *Snöfrid* avslutats 1891 påbörjade Stenhammar på våren 1892 sitt arbete med *Gildet*. På sommaren 1893 fullbordade han verket. Den danske musikförläggaren Henrik Hennings och hans Det Nordiske Forlag blev genast intresserade och man kontaktade operahuset i Köpenhamn, Berlin och Stockholm utan att få något som helst gehör. Överhuvudtaget var *Gildet* det dominerande ämnet i korrespondensen mellan Hennings och Stenhammar under 1890-talets början. Ett brevcitat från juni 1895 är centralt för verkets tillkomst (citerat ur Bo Wallners Stenhammarbiografi):

Idag om tre månader skola Signe och jag ha bröllop, – om allt går så, som vi hoppas! Och i brudgåva vill jag skänka henne ’Gildet’. Det är det bästa jag har att giva henne. Alltså, Henrik, på första sidan låta vi trycka:

”Till Signe”

När så Hennings publicerade klaverutdraget 1896 fanns inte denna tillägnan. Under mellantiden hade dramatiken flödat, alltifrån att bröllop bestämts till hösten 1895 till uppslagen förlovning någon gång under första halvåret 1896. Lägg därtill att den självbiografiska skissen också talar om att han träffat en annan: ”Göteborg i februari 1896. Helga Marcia...”, den Helga som sedermera blev hans hustru.

Under de följande åren kom Stenhammar att distansera sig från sin opera. I ett brev till Hennings i september 1898 talar han om att det bara är ”för den intimare vänkretsen”. Kopplingen mellan liv och verk gjorde beröringen ömtålig.

Visst är det en förälskad Stenhammar som komponerar *Gildet på Solhaug*: sällan har väl hans orkestersats varit så klangrik, ljusflödande och extatisk! Läsefrukter från Richard Strauss’ partitur finns, men hos Stenhammar är det lite mer behärskat, ibland återhållet, men med en befriande lidelse i sången mellan operans Signe och hennes Gudmund. Och vilken mästare visar sig inte den unge Stenhammar vara i att fånga de mörka stämningarna och onda anslagen i originella klangkonstellationer i sin orkester! Här finns en boren musikdramatiker, som senare kom att begränsas av ett undermålig och dramatiskt ofullgånget libretto (*Tirfng*) och sedan tystas för gott av förödande recensioner (Peterson-Berger).

Stenhammar tonsatte *Gildet* på norska. Valet var helt naturligt i den rådande unionen mellan Sverige och Norge. I sitt bibliotek skall

Stenhammar ha haft de två utgåvor av Ibsens drama som fanns publicerade: originalutgåvan från 1856 och den andra versionen från 1883. Ibsens inställning till sitt ungdomsdrama (stycket var hans första succé som dramatiker) var komplicerad. Framgången till trots anklagades Ibsen för att ha plagierat en pjäs av Henrik Hertz, *Svend Dyrings Huus*. Anklagelserna kom i första hand från kritiker, men när Georg Brandes diskuterade verket och framförde liknande synpunkter blev Ibsen tvungen att agera. Detta skulle innebära en revidering av dramat. Från 1866 hade Ibsen omarbetat de flesta av sina ungdomsdramer och dikter men hela tiden lämnat *Gildet* orörd, troligtvis på grund av den initiala kritiken om plagiat. Men 1879 hade den finländska litteraturhistorikern Valfrid Vasenius, i sin studie över Ibsens dramatiska diktning, höjt *Gildet* till skyarna och gått till angrepp mot anklagelserna om plagiat och hävdat styckets egenart. Detta, och Ibsens önskan om att distansera sig från Brandes, kan ha varit en bidragande orsak till att ta itu med omarbetningen. En tredje anledning kan ha varit ekonomisk: Ibsen försörjde sin son, och när denne vill bege sig till Paris hade Ibsen inte tillräckligt många verk inestående hos sin förläggare, så en revidering av *Gildet* skulle kunna lösa situationen.

Omarbetningen av *Gildet* gick mycket fort: under en vistelse i Rom under våren 1883 reviderades verket på fyra veckor. Den nya versionen kom att förses med ett långt förord där Ibsen dels rättfärdigar sig inför anklagelserna om plagiat, dels levererar sarkastiskt träffande kommentarer om kritikerskrået i stort och om *Gildets* belackare i synnerhet. Den nya versionen publicerades av Gyldendals förlag i maj 1883. Det kom att dröja tre år innan stycket blev uppfört, då på Dagmar-teatret i Köpenhamn 1886.

Jämför man klaverutdragets norska text med de två upplagorna av *Gildet* står det helt klart att Stenhammar använde den senare, omarbetade versionen från 1883 som textunderlag (Wallner hävdar att det är den första upplagan som används). En jämförelse mellan de två versionerna visar att ortografin i 1856 års version i huvudsak är dansk (t.ex. dubbla konsonanter, stor bokstav vid substantiv), medan versionen från 1883 saknar dessa karaktäristika och har ett mer modernt norskt skrivsätt. Vidare har Ibsen bytt ut ord och uttryck som "Høitidsfest" till "bryllupsfest" och "Retsaa, det maa jeg lide" till "Slig tale tykkes jeg vel om". I Stenhammars klaverutdrag är det alltid 1883 års version av texten som används.

Ibsens *Gildet på Solhaug* är ett drama fyllt av folkvisa och folksaga. Ett stort antal ballader och visor gör att stycket inte kan spelas utan musik. Till den första versionen av stycket från 1856 hade tre komponister levererat musik: Ferdinand Giovanni Schediwy (urpremiären i Bergen) och Paolo Sperati¹ (Christiania, nuvarande Oslo, samma år) och den dansktyske Joseph Glæser (Köpenhamn 1861). Ibsen hade inte mycket till övers för den musik som dessa kompositörer åstadkommit. Hans favorit var dansken Peter Lange-Müller och han lyckades få denne att komponera musik till ett framförande av skådespelet 1888².

Det centrala i *Gildet* som drama är förhållandet mellan de folkvisor och folksagor som dels berättas, dels alluderas på. Fredrik Paasche finner i sin studie från 1908 över *Gildet* och Ibsens nationalromantiska diktning att flera motiv och detaljer från visor och sagor korsar varandra. Bjørstjerne Bjørnson skriver i en anmälan av *Gildet* att ingenstans "var folkvisan omsatt i drama så fullkomligt att något sådant inte kunde göras en gång till". All denna analys av inspirationskällor och andra härledningarna var troligen utan intresse för Stenhammar: han gick intuitivt till väga och fångades av handlingen och folkvisestämningen.

Stenhammar valde att tonsätta Ibsens text direkt utan att först göra en versifierad operatext. Operan hör alltså hemma inom de s.k. Litteraturoper som skapades i början av 1900-talet, där andra exempel är Claude Debussys *Pélleas et Mélisande* (1901) och Alban Bergs *Wozzeck* (1926). När så Stenhammars klaverutdrag publicerades 1896 av Det Nordiske Forlag och Julius Hainauer i Breslau, var det, förutom den norska originaltexten, försett med en tysk översättning av Marie von Borch. Autografen till klaverutdraget finns inte att tillgå (troligen förlagsegenhet) medan autografen av orkesterpartituret endast har tysk text i såväl vokalstämmor som scenanvisningar. Den första akten

är slutdaterad "Stockholm 18 sept. 1895", den andra saknar datering medan den tredje akten är signerad "Stockholm, oktober 1896". Klaverutdraget publicerades således i stor sett samtidigt som instrumenteringen avslutades. Stenhammar kan redan nu ha haft blickarna riktade mot den tyska scenen då Hennings försök att få operan uppsatt i Norden tidigare hade misslyckats.

Om de nordiska operahusen visade sig negativa var Hofoper i Berlin mer tillmötesgående. Runt 1895 antogs verket för framförande men blev liggande. Istället blev det Hoftheater i Stuttgart som uruppförde operan i mitten av april 1899 under titeln "Das Fest auf Solhaug". Det blev en god framgång; man rapporterar fullt hus och varmt bifall. Trots att även recensionerna var positiva fick verket ingen fortsatt spridning i Tyskland, kanske beroende på vissa tyska antipatier mot Ibsens diktning. 1900 hade Johan Svendsen, som då var kapellmästare vid Det Kongelige Teater i Köpenhamn, anbefallt verket till uppförande³, men utan framgång.

I slutet av oktober 1902 fick operan så sin svenska premiär med Stenhammar som dirigent och i svensk översättning av Sigrid Elmblad. Stenhammar var dock inte okänd på Kungliga Teatern: i december 1898 hade hans andra opera *Tirfing* haft premiär och han hade 1900 utnämnts till andre hovkapellmästare. De ledande rollerna kreerades av Matilda Jungstedt (Margit), Sven Nyblom (Gudmund), Paula Lindberg (Signe) och Carl August Söderman (Bengt). Regissör var Johannes Elmblad, som med *Gildet* avslutade sin verksamhet vid Kungliga Teatern. Efter att haft en internationell sångarkarriär anställdes han som regissör 1897 och han hade nu engagerats vid Metropolitan Opera i New York.

Peterson-Berger (P.-B.) recenserade i *Dagens Nyheter*, och han missade inte tillfället att klandra och samtidigt positionera sig gentemot sin yngre kollega. Efter att till en början ha berömt alla medverkande inklusive dirigenten Stenhammar, startar han så en diskussion kring begreppen musikdrama och opera. P.-B. mässtrar och föreläser. Han konstaterar att *Gildet* uppfyller vare sig musikdramats förutsättningar (läs: Wagner) eller operans, som han ser som förströelse: "Sköna sångerskor och sångare skola sjunga sköna melodier för eder, iklädda sköna dräkter och omgivna av sköna dekorationer! Men ingenting skall räcka länge, allt skall gå undan! Efter bönen en balett, efter nunnedoket trikåer, efter krogen ett gravvalv, efter mordet en herdestund. Och allt detta är fint, förstklassigt, med 'förfärd' musik och spirituella melodier...". P.-B. konstaterar att *Gildet* inte bär musikdramats signum och inte heller operans: "Det hela är en blandform, en bastard." Han harangerar instrumentationen och musikens välljud som ledigt flyter fram. Det finns strålande höjdpunkter i andra akten och även om "de många folkvisorna innehåller en nordisk melodik av stor lyrisk fågring" gör genom detta kompositionssätt "musiken, som helhet intryck av av något jämntjockt, gestaltlöst". P.-B. hänger också upp sig på att Stenhammar använt en taldialog, som inte har med sång att göra. Hade prosan använts som melodram hade intrycket blivit så mycket starkare. Han

¹ Det är samme Sperati som dirigerade den italienska operatrupp från Köpenhamn som spelade på Mindre teatern i Stockholm säsongen 1848–49. På våren 1849 återvände Sperati till Köpenhamn och ersattes i Stockholm av Jacopo Foroni som då bl.a. skrev operan *Cristina Regina di Svezia* och sedan inledde sin karriär som hovkapellmästare vid Kungliga Teatern. Sperati anställdes 1850 som kapellmästare vid Christiania Theater där han förblev till sin död 1884.

² Lange-Müllers musik skulle dock komma att stå i samverkan med andra kompositörers scenmusik till *Gildet*. Ibsen ville ha Lange-Müllers musik till ett framförande på Burgtheater i Wien. Där hade man dock redan lagt ut en beställning till Hugo Wolf som redan komponerat musiken. För att hålla sig väl med både Ibsen och Wolf (ingen av dem var lätt tas med) spelade man vartannat nummer Wolf, vartannat Lange-Müller. Bättre blev det inte 1897 på Hoftheater i München, där den unge Hans Pfitzner skrivit en del av musiken. Denne bad Lange-Müller dra tillbaka sin musik vilket också skedde dock utan att Lange-Müller fick något tack från Pfitzner. (Jfr Wallner.)

³ "Denne Musik er ikke højtfluyvende genial men den bærer til gjengjeld Preget af en gennemdannet Musikers solide Evner. Da tillige alt det Tekniske, – Solostemmer, Korets og Orkestrets Behandling – er i den bedste Orden, tillader jeg mig at anbefale Verket." Kjøbenhavn 28/5=1900. J.Svendsen.

finner det också märkligt att Stenhammar inte efter de vunna erfarenheterna av *Tirfing* (som P.-B. gjorde ner vid premiären!) reviderat sitt förslingsverk och dämpat de värsta Wagner- och Grieginfluenserna. Också slutomdömet är värt att citera:

”...hr Stenhammars ’Gillet på Solhaug’ är ett troligen av textnöd framkallat intressant försök, vars resultat kanske betyder mindre för konsten än för vårt vetande om konsten, ett försök som visserligen alstrat en rikedom av sköna enskildheter, men som i ungdomlig oskuld sammanblandar icke blott Wagner, Heise, Gade, Grieg och svensk-norska folkvisor, utan, vad som är mer störande, även opera och musikdrama. Dess slutliga genomförande bör ha skänkt sin upphovsman så mycken erfarenhet, att man med alla skäl kan vänta sig att hans nästa arbete för scenen skall röja ett djupare förstående av denna skillnad.”

Det blev inget ”nästa arbete för scenen”. Istället blev det scenmusik till Strindbergs *Folkungasagan* 1920 och Shakespeares *Kung Lear* 1921 till föreställningar vid Lorensbergsteatern i Göteborg. Bevarat finns också ett omfattande skissmaterial från 1920-talet till sångkomedin *Tjugondag Knut* efter Shakespeares *Trettondagsafton*.

När det gällde operakomponerande hade den känslige Stenhammar tagit hårt vid sig av kritiken, och senare inviter om operabeställning av John Forsell avvisades. I ett brev avsänt från Marstrand i juli 1925 tackar Stenhammar för förslaget: ”du må tro jag ville gärna gå med på det. Men jag vågar inte.” Han gör det till en praktisk ekonomisk fråga: ”Jag får tänka på att skaffa mig litet inkomster ... Det blir väl klaveret jag får försöka slå mig på, innan gubben blir för gammal”. Han är nu 54 år! Stenhammar avslutar brevet: ”Jag inser ej annat än att jag är tvungen att avböja ditt och styrelsens vänliga förslag. Det känns bittert.---”. Så djupt satt de negativa omdömena av de tidigare verken och svensk operakonst gick miste om ytterligare ett musikdrama av en mästare.

Man kan i mångt och mycket se Stenhammars *Gildet på Solhaug* som ett av många nordiska försök att koppla ihop det Wagnerska musikdramat med den nationalromantiska traditionen. Hallén gjorde sina försök med *Harald Viking* och *Waldemarsskatten*, Peterson-Berger med *Arnljot* och *Ran*. Söderman hade i Leipzig tagit intryck av den unge Wagner (*Tannhäuser* och *Lohengrin*), något man kan skönja i soloballaderna med orkester. Ivar Hallström ställde däremot den svenska folkvisan i Den bergtagna mot fransk grand opéra.

Stenhammar gör ingetdera, liknar han någon är det Söderman. Även om Stenhammar senare blev en utpräglad tankemusiker, är han i *Gildet* en passionerad, intensiv, intuitiv musiker, som fångas av personrelationerna, det pulserande dramat och stämningarna. Med en förbluffande hantverksskicklighet har han fångat Ibsens folkloristiska drama och blottlagt dess väv av myt och verklighet.

© Anders Wiklund, Levande muskarv

Handlingen

(efter Svensk Musiktidning, 1902)

Första akten

Scenen föreställer en festsal hos Bengt Gauteson på Solhaug. Rummet, en ryggåsstuga, har dörrar på sidoväggarna och en större sådan i bakgrunden; då denna öppnas visar sig en av höga berg omgiven havsfjord. Till höger ett fönster med små blyinfattade rutor och vid detta ett bord. Vid motsatta väggen står ett annat bord framför en bänk, på vilken Bengt och Margit tagit plats. Närmast henne vid sidan av bordet sitter Knut Gässling och vid andra långsidan Erik till Häge. Knuts män håller sig i bakgrunden.

Stora bågare med öl går runt bordet. Erik reser sig och begär som Knuts böneman svar på sin fråga om denne kan få Margits syster Signe till hustru. Margit står upp och svarar att Signe själv får avgöra det, varför Knut far upp i vredesmod. Margit förklarar att hon hört Knut omtalas som en vild sälle, slagskämpe och drinkare, som inte passar till

äkta man, men Knut lovar bättring och har gjort ett löfte att få Signe till hustru; han bryter inte ett löfte han givit. Knut blir då kvarbjuden till det gille, som skall hållas på Solhaug av Bengt vilken denna dag för tre år sedan hade bröllop med Margit, och avlägsnar sig med sina följeslagare.

Gudmund Alfson kommer in. Fler år har gått sedan han och Margit råkats. De hade förr haft tycke för varandra, men Gudmund hade dragit bort och tagit tjänst hos kungen och Margit blev gift med den rike Bengt Gauteson. Vid återseendet vaknar hos Margit kärleken till Gudmund, helst som Bengt inte kunnat vinna hennes hjärta och Gudmund nu som fredlös man söker skydd på Solhaug. Han berättar för henne om sitt öde. Han hade följt kanslern Audun Huggleiksson då denne från Frankrike skulle föra hem kungens utvalda brud. Under vägen hade han blivit vittne till hur Audun och prinsessan i lönn talat kärleksfullt med varandra. Han hade sett hennes ögon glöda och hört syndiga ord från hennes läppar, varefter hon försvunnit med kanslern och Gudmund hade funnit sig vara ensam på däck. Där de hade suttit fann han en liten flaska med en underbar saft, av vilken en enda droppe skulle kunna döda – den var ämnad åt kungen. Tre dagar därefter hade de anlänt till Norge, men Gudmund hade genast gjort sig beredd för att fly, då han visste att den illistige Audun skulle ange honom för kungen. På så sätt hade Gudmund blivit förklarad fredlös. På Solhaug känner han sig dock åter lycklig. Han frågar efter Signe som var en liten flicka när han gav sig av. Han får nu återse henne och finner henne skönare än förr. Hon påminner Gudmund att hans harpa fortfarande är i förvar på Solhaug och hon skyndar efter den. Gudmund sjunger sedan ett kväde på hennes begäran. Akten slutar med att Bengt åter kommer in med de inbjudna gästerna.

Andra akten

Till vänster ses den upplysta gillestugan, där det dansas och sjungs, i fonden syns fjorden och längst till höger en älv som genom ett vattenfall tömmer sig i havet. Det är en ljus sommarnatt.

Knut och Erik kommer ut ur huset. Erik framhåller vådan för Knut att trotsa kungens befallning att fånga Gudmund, men Knut säger sig nog veta vad han gör; därigenom skulle han nämligen ställa sig alltför illa med Bengt och hans fru samt Signe. De avlägsnar sig och Gudmund och Signe träder in. De finner att de älskar varandra och Gudmund skall uppsöka Margit för att säga det. Sedan de gått kommer Margit in. Hon har fått idén att ta livet av sin make med flaskan som Gudmund har hittat. Hon hoppas bara att Gudmund också älskar henne. Då Gudmund nu kommer in och lockas att ta fram flaskan som han vill krossa mot berget, lyckas Margit övertyga honom om att offra den åt näcken. Hon låtsas kasta den i älven men gömmer den i det hon säger till sig själv: ”Nu hjälpe Gud, nu må det brista eller bära!” Hon antyder sedan sina känslor för Gudmund genom att sjunga för honom.

Knut och Erik jämte gäster anländer. Gudmund frågar Knut om han kommer för att gripa honom, men denne ber honom vara lugn vad det beträffar. Knut och Gudmund anförtrot varandra att de båda tänker gifta sig och att föremålet för deras kärlek finns här på Solhaug. Margit och Signe har lyssnat på avstånd till samtalet. Signe har anförtrott Margit att en stor lycka väntar henne. Samtalet mellan Gudmund och Knut avslöjar att det är Signe de båda eftersträvar att få. Detta gör dem till fiender och Margit, som hört dem, blir förtvivlad, då hon förstår att det är Signe som Gudmund älskar. Knut avlägsnar sig under hotelser. Gillet fortsätter emellertid och gästerna uppträder i det fria. Gudmund och Margit uppmanas att sjunga och de sjunger sånger som anspelar på deras förhållande till varandra. Margit överväldigas till slut av sina upprörda känslor och hon faller avsvimmad ner.

Tredje akten

Samma rum som i den första akten.

Bengt, som berusat sig under gillet, följer de avtroppande gästerna ut och de avlägsnar sig under sång. Margit kommer in, dyster i sinnet vid tanken på att Gudmund ”i morgon drager ut i världen” och hon får sitta ensam kvar med sin avskydde make. Hon tar fram flaskan som hon först tänker kasta, men sedan gömmer på nytt. Då kommer Bengt

in, han vill ha mer öl och försöker dra ner henne i sitt knä. Hon sliter sig lös och går till bordet mitt emot och hämtar en bägare med öl i vilket hon håller giftet; sedan går hon.

Bengt skall just tömma bägaren då en tjänare rusar in och berättar att Knut Gässling och hans män drar upp mot gården. Han griper en yxa och springer ut. Signe och Gudmund kommer in och avtalar att fly. De vill tömma en bägare till avsked till hemmet. Gudmund känner igen bägaren som den som Margit en gång druckit honom till när han sist lämnade Solhaug. Han slår därför ut drycken genom fönstret. Margit kommer in, ser bägaren i Gudmunds hand och i tron att han druckit giftet ropar hon på hjälp. Gudmund, som inser sammanhanget, lugnar henne med att ingen har druckit ur bägaren. Huskarlar störtar in och berättar att Knut slagit ihjäl Bengt, men infångats med sina män. De förs in av folket och Knut försäkrar att han endast försvarat sig mot den rasande Bengt samt erbjuder Margit mansbot. Hon förklarar dock att hon endast fordrar att han avstår sina anspråk på Signe, vilket han går med på.

Gudmund och Signe skall just gå då man hör främmande anlända. Kungens sändebud träder in och Gudmund tror sig förlorad, men då inbjuder sändebudet honom istället till kungen, som benådat och rikligen belönar honom. Kanslern har, sedan kungen upptäckt hans ränker, straffats med döden. Margit träder nu emellan Gudmund och Signe, förenande dem, varefter de reser från Solhaug och lämnar Margit ensam kvar.

Referenser

Huss, Frans, J.: ”Gillet på Solhaug”, Svensk Musiktidning, nr 16, 1902.
Lindgren, Adolf: *Om Wagnerismen*, Stockholm: Z. Hæggströms förlags-exp., 1881.

Peterson-Berger, Wilhelm: P.-B. recensioner. *Glimtar och skuggor ur Stockholms musikvärld 1896–1923*, vol. 1, Stockholm: Åhlén & Åkerlund, 1923.

Wallner, Bo: *Wilhelm Stenhammar och hans tid*, vol. 1, Stockholm: Norstedt, 1991.

Ibsen, Henrik: *Henrik Ibsens skrifter*, vol. 2, Oslo: Aschehoug, 2006.

Kritisk kommentar

Källmaterial

Manuskript

A. Musik- och Teaterbiblioteket, Stockholm, Kungliga Teaterns arkiv, Operor G6. Komplet autograft orkesterpartitur. Manuskriptet föreligger i tre volymer: akt 1 (s 1-200), akt 2 (s 201-436), akt 3 (437-602). Manuskriptet använder förtryckt notpapper av märket B[reitkopf] & H[ärtel] Nr 14 C [24 system/sida] och Nr 20 C [28 system/sida]. Vardera volymen har texten ”Das Fest auf Solhaug” i guldtryck på pärmens framsidan. Endast akt 1 och 3 är daterade: akt 1 ”Sthlm 18 sept 1895 och akt 3 ”Stockholm oktober 1896”. Parituret har endast tysk text.

Tryckta källor

KU publicerat av Det Nordiske Forlag Musikforlaget Henning Hennings och Julius Hanauer, Breslau, 1896.

Titel:

DAS FEST AUF SOLHAUG//Gildet på Solhaug)/Musikdrama in drei Aufzügen/Dichtung von Henrik Ibsen/Musik/von/Willh. Stenhammar/Op.6/Klavierauszug mit Text/Deutsche Uebersetzung von Frau M. von Borch/Eigentum der Verleger für alle Länder/Kjøbenhavn/Det Nordiske Forlag/Musikforlaget: Henrik Hennings/Breslau/Julius Hainauer/Eigentum on das Vereinsarchiv/Copyright by Julius Hainauer, Breslau 1896/C S Röder's Lith. Etabl. Leipzig.

Klaverutdraget har norsk och tysk text.

Pjästext

Något originallibretto på norska finns inte då operan aldrig framfördes på originalspråket trots att Stenhammar tonsatte det på norska. Ett libretto till det första svenska framförandet 1902 (av Sigrid Elmlblad) publicerades. Stenhammars förlaga är Ibsens andra version av dramat från 1883. Ibsens text kan sägas vara tonsatt i komplett skick med några få mindre justeringar i form av strykningar av repliker och smärre omformuleringar.

København 1883. Musik- och Teaterbiblioteket, Stockholm.

Pjästexten har följande struktur:

Sid.1:

GILDET PÅ SOLHAUG. / SKUESPILI TRE AKTER/af/HENRIK IBSEN/ANDEN UDGAVE/MED EN FORTALE AF FORFATTAREN./KØBENHAVN/GYLDENDALSKE BOGHANDELS FORLAG (F. Hegel & Søn)./GRÆBES BOGTRYCKERI./1883

Sid.II-XIV

FORTALE/till den anden udgave.

Sid.XV: GILDET PÅ SOLHAUG

Sid XVI: PERSONERNE/Bengt Gautesøn, herre til Solhaug./Margit, hans hustru./Signe, hendes søster./Gudmund Alfson, deres frænde./ Knut Gæsling, kongens foged./Erik fra Hægge, hans ven./ En huskarl./ En anden huskarl./Kongens sendebud./ En gammel mand./En pige./ Gæster, herrer og fruer./Mænd i Knut Gæsling's følge./Karle og piger på Solhaug./(Handlingen foregår på Solhaug i det fjortende århundrede.)

Sid.1-93:

Pjästexten till *Gildet på Solhaug*

Kommentarer

Någon kritisk berättelse har inte upprättas då utgåvan av *Gildet på Solhaug* beställdes för en CD inspelning av operan. Dock är manuskriptet är en synnerligen noggrant utförd renskrift med ytterst få felaktigheter. De väsentligaste är noterade som fotnoter direkt i det ederade partituret.

Ett ingrepp i den musikaliska texten har gjorts av Stenhammar, oklart när. Efter t. 1156 i den första akten stryks 77 takter varefter musiken börjar på nytt vid t.1234. För att möjliggöra detta musikaliskt kompletterar Stenhammar med 12 takter skrivet på ett separat blad och inlagt efter manuskriptets s.144. Då sångtexterna i de överledande tolv takterna är skrivna på tyska, är det sannolikt att strykningen är gjord redan under den första produktionen i Stuttgart 1896. Det ederade partituret innehåller båda versionerna (se sid. 171 ff.)

© Anders Wiklund, Levande Musikarv

Wilhelm Stenhammar

Wilhelm Stenhammar (1871–1927) is among the great names in Swedish music history – now mostly remembered as a composer, but equally respected as a pianist and conductor during his short life. Part of this is due to the fact that Stenhammar was active during the formation of modern musical life, and the foremost names of this period have never lost their radiance. For Stenhammar's part, this is illustrated by the compositions that have consistently kept their places as repertoire pieces, on the first hand his first piano concerto (B flat minor), *Två sentimentala romanser* ('Two Sentimental Romances') for violin and orchestra, the piano piece *Sensommarnätter* ('Late Summer Nights'), solo songs such as 'Flickan kom från sin älsklings möte' ('The Girl Came from Meeting Her Lover') and the choral songs 'Sverige' ('Sweden') and 'I seralliets have' ('In the Seraglio Garden').

He acquired a musical education that was both sound and extensive: piano studies at Richard Andersson's School of Music, organ for Wilhelm Heintze and August Lagergren, counterpoint for Joseph Dente, composition for Emil Sjögren and Andreas Hallén. Like so many other Swedish music students at the time, and earlier, he also travelled abroad, to Berlin, to study piano.

Stenhammar started performing as a pianist during his studies, and also began composing. As a pianist, he began collaborating with the violinist Tor Aulin and his string quartet, which would come to develop chamber music in Sweden. Their tours around the country are legendary.

He was a conductor for the Stockholm Philharmonic Society choir from 1897 to 1900. In 1902, he was among the founders of what is now known as the Royal Stockholm Philharmonic Orchestra in Stockholm. He also conducted at the Royal Opera and was artistic director of what was then the Gothenburg Orchestra Association from 1907 to 1922.

In tandem with his career as a pianist and conductor, Stenhammar was a composer. However, the former activities would periodically eclipse his other work, but as a fully-fledged musician and conductor, he was not forced to compose on commission, as many of his colleagues were. On November 29, 1900 Wilhelm Stenhammar was elected to the Royal Academy of Music as member No. 501.

© Gunnar Ternhag, Levande musikarv
Transl. Martin Thomson

Gildet på Solhaug

By chance I became engaged to a little pupil in R[ichard] A[ndersson]'s music school in the autumn of 1891. She was called Signe. The result: "Gildet på Solhaug". Thus encapsulates Stenhammar the genesis of his opera *Gildet på Solhaug* in an autobiographical sketch from the early 1920s.

He was twenty-one when he started work on the project, but with what experience of large-scale music drama? His juvenile works comprise songs and short choral pieces; the song 'I skogen', for instance, he wrote when he was sixteen. However, it is with the substantial *Florez och Blanzeflor* (Oscar Levertin) and *Snöfrid* (Viktor Rydberg), two ballad-like works for soloists, choir and orchestra bearing a distinct Wagnerian imprint, that Stenhammar takes his definitive step into the intellectual realms of music drama. From having been influenced by the Scandinavian composers August Söderman, Edvard Grieg, Halfdan Kjerulf and perhaps Johan Svendsen, he was introduced to Beethoven, Schumann, Bach and Brahms by his piano teacher Richard Andersson. This opened the door to late-romantic music, and there can be no denying the impression made by Fredrika Stenhammar (his aunt by marriage) as the first important Wagnerian singer in Sweden, with roles such as Elisabeth in *Tannhäuser* and Elsa in *Lohengrin*. Stenhammar acquired the piano vocal scores of these operas, which he then studied and played. We know that people would gather in Levertin's salon to

hear Stenhammar perform instrumental and vocal extracts from Parsifal and other Wagner works, including probably *Tristan and Isolde*.

Wagner was also the subject of fierce debate in Sweden, conducted with as much heat as light by music aficionados, including Wagner pioneers like Andreas Hallén and Söderman, who had heard *Tannhäuser* and been inspired by Wagner's treatment of harmony and form during his years in Leipzig. In 1881 and on the recommendation of Liszt, Hallén (who, incidentally, was Stenhammar's teacher) had his music drama *Harald Viking* staged in Leipzig. The work garnered much interest as one of the best examples of an independent work of art in the Wagnerian style. The opera was performed in Stockholm in 1884, the first ever in which the ideas of music drama, Gesamtkunstwerk and leitmotif-use inform both libretto and score. Yet Hallén had not been completely faithful to Wagner. In his critical analysis of *Harald Viking*, Martin Tegen called it 'an interesting and successful attempt to graft a national folk-tone onto the Wagnerian-Lisztian style'.

The previous year, Adolf Lindgren, the leading musicologist and critic of the late-1800s, published his tract *Om Wagnerismen*, having already written a paper on the subject back in 1874. Under the heavy influence of Eduard Hanslick, he made the case that '[such] music banishes itself from the family of the arts' through its use of leitmotif. While Lindgren could hardly be counted amongst the ranks of anti-Wagnerians and despite his being far too captivated by the music, his criticisms offset the Wagner cult that was developing, nourished not least by the writings and articles of Wilhelm Peterson-Berger.

Stenhammar's first recourse, then, was to the sources, to Wagner's music, the font of inspiration. He studied the piano reductions and scores, which gave him intimate familiarity with what for him were exemplary works. Where Peterson-Berger studied the writings, Stenhammar knew the music, and through it could plug straight into the heart of music drama without needing any deeper textual understanding.

On completing *Snöfrid* in 1891, Stenhammar turned his pen to *Gildet* in the spring of 1892, finishing the work in the summer of 1893. Danish music publisher Henrik Hennings and his Det Nordiske Forlag enthusiastically snapped it up and tried to woo opera houses in Copenhagen, Berlin and Stockholm, all of which cold-shouldered his advances. *Gildet* was the predominant subject in all correspondence between Hennings and Stenhammar in the early years of the 1890s. A passage from a letter dated June 1895 is essential to the work's genesis (quoted from Bo Wallner's biography of Stenhammar):

Three months from today, Signe and I shall be wed, – assuming everything goes as we hope! And as a bridal gift I wish to present her with 'Gildet'. It is the best I have to give her. So, Henrik, let us print on the first page:

'To Signe'

But when Hennings published the piano reduction in 1896, there was no such dedication. In the intervening months, his own personal drama had unfolded from the setting of the wedding date to the autumn of 1895, to a broken engagement at some point in the first half of 1896 and, according to his biographical sketch, to a new woman in his life: 'Gothenburg, February 1896. Helga Marcia...' – the future Helga Stenhammar.

In the ensuing years, Stenhammar began to distance himself from his opera, mentioning in a letter to Hennings from September 1898 that it is 'only for my more intimate circle of friends'. The link between life and work rendered it too delicate a matter to touch upon.

It is certainly, however, an enraptured Stenhammar who composes *Gildet på Solhaug*: seldom is his orchestra so sonorous, dazzling and ecstatic! Some cherries have been picked from his reading of Richard Strauss' scores, but in Stenhammar they are a little less succulent, subdued even, albeit with a liberating passion in the vocal passages between the opera's Signe and her Gudmund. And what a master the young Stenhammar proves himself to be at capturing the dark voices and evil undertones in original constellations of sound in his orchestra! Here is a born music

dramatist, who would one day be stifled by an inferior and dramatically immature libretto (*Tirfing*) and then silenced once and for all by the devastating pen of a pundit (Peterson-Berger).

Stenhammar composed *Gildet* in Norwegian, a choice that was completely natural in the prevailing union between Sweden and Norway. In his library, Stenhammar is said to have kept the two editions of Ibsen's drama that had been published: the original from 1856 and the 1883 revision. Ibsen's attitude to his juvenile drama (it had been his first success as a playwright) was a complicated one. Its success notwithstanding, Ibsen was accused of having plagiarised a play by Henrik Hertz called *Svend Dyrings Huus*. Most of the pointed fingers belonged to critics, but when his respected compatriot Georg Brandes argued likewise, Ibsen's hand was forced. The drama had to be revised. From 1866, Ibsen had rewritten most of his youthful plays and poems but had always left *Gildet* untouched, probably owing to the initial allegation of plagiarism. However, in 1879, Finnish literary historian Valfrid Vaseenius praised *Gildet* to the skies in his study of Ibsen's dramatic writing, and attacked the play's detractors with declarations of its uniqueness. This and Ibsen's wish to distance himself from Brandes could have been what finally impelled him to make the revision – although it is likely that money might have played a part too: Ibsen was supporting his son, whose plans to travel to Paris found the playwright with too few outstanding works from his publisher, a situation that could be resolved with a revision of *Gildet*.

The revision of *Gildet* proceeded swiftly: during a visit to Rome in the spring of 1883, he finished it in four weeks. A long foreword was appended to the new version, in which Ibsen tries to exonerate himself of the accusations of plagiarism and delivers sarcastic barbs to critics in general and to *Gildet's* slanderers in particular. The revised version was published by Gyldendal's in May 1883, but it would be another three years before the work was performed, an honour that fell to Copenhagen's Dagmar Theatre.

If one compares the Norwegian text of the piano vocal score with the two editions of *Gildet*, it becomes obvious that Stenhammar drew from the later revised version from 1883 (although Wallner maintains that it was the first edition that he used). One also finds that the orthography of the 1856 version is chiefly Danish (e.g. double consonants, capitalised nouns), while that from 1883 lacks these characteristics and has a more modern Norwegian style. Ibsen has also replaced certain words and phrases, changing 'Høitidsfest' to 'bryllupsfest', for example, and 'Retsaa, det maa jeg lide' to 'Slig tale tykkes jeg vel om'. Stenhammar's piano vocal score uses exclusively the 1883 version of the text.

Ibsen's *Gildet på Solhaug* is a drama full of folk tales as well as folk songs and ballads, so many, in fact, that they preclude a non-musical performance of the play. Three composers had written music for the 1856 version: Ferdinand Giovanni Schediwy (for the premiere in Bergen) and Paolo Sperati¹ (Christiania, now Oslo, that same year) and the Danish-German Joseph Glæser (Copenhagen 1861). Ibsen, however, had little time for the music they had written, and managed to persuade his favourite, Dane Peter Lange-Müller, to compose the music for a performance of the drama in 1888².

The dramatic heart of *Gildet* is the relationship between the folk songs and the folk tales that are either told or alluded to. In his 1908 study of *Gildet* and Ibsen's national romantic writings, Fredrik Paasche finds that several motifs and details from the songs and tales intersect. Bjørstjerne Bjørnson writes in a review of *Gildet* that nowhere 'was folk song so perfectly commuted into drama that the deed could not be repeated'. However, all this analysis of inspirational sources and other derivations was probably of little interest to Stenhammar, who worked intuitively, captivated by the plot and the folk song mood.

Stenhammar chose to set Ibsen's text direct to music without first making a versified opera libretto. The opera is thus classified as a Litteraturoper, joining Claude Debussy's *Pelleas et Mélisande* (1901), Alban Berg's *Wozzeck* (1926) and other such early 20th century operas. When Stenhammar's piano vocal score was published in 1896 by Det Nordiske Forlag and Julius Hainauer in Breslau, it included, along with the

original Norwegian text, a German translation by Marie von Borch. The autograph of the piano vocal score is unavailable (probably the property of the publishing house), while that of the orchestral score uses only German for both the vocal parts and the stage directions. The first act is dated 'Stockholm 18 Sept. 1895', the second lacks dating, while the third is signed 'Stockholm, October 1896'. In other words, the piano vocal score was published effectively at the same time as the orchestration was finished.

Stenhammar might already have had his sights on the German stage given Henning's failed attempts to have the opera staged in the Nordic countries. If the Nordic opera houses disdained to show an interest, the Berlin Hofoper was more accommodating. The work was accepted for performance in 1895, but was shelved; so instead, the opera was transferred to the Stuttgart Hoftheater, where it was premiered in mid-April 1899 under the title 'Das Fest auf Solhaug' to reportedly a full house and a warm reception. However, despite the critical acclaim, the work was performed nowhere else in Germany, perhaps owing to a certain Teutonic antipathy towards Ibsen's writing. In 1900, Johan Svendsen, the then chief conductor of Det Kongelige Teater in Copenhagen (The Royal Danish Theatre), recommended the work for performance³, but to no avail.

At the end of October 1902, the opera was given its Swedish premiere with Stenhammar at the podium and a Swedish translation by Sigrid Elmblad. Stenhammar was not unknown at the Royal Opera: his second opera *Tirfing* had premiered there in December 1898, and in 1900 he had been appointed second chief conductor of the Royal Court Orchestra. The leading roles were interpreted by Matilda Jungstedt (Margit), Sven Nyblom (Gudmund), Paula Lindberg (Signe) and Carl August Söderman (Bengt). The director was Johannes Elmblad. After *Gildet*, Elmblad left the Royal Opera, where he had been taken on as director in 1897 following an international singing career, for the Metropolitan Opera in New York.

Peterson-Berger (P.-B.) was the reviewer for *Dagens Nyheter*, and did not miss the opportunity to lay into and position himself against his younger colleague. After initially praising the production team, including the conductor Stenhammar himself, he embarks on a discussion of the concepts of music drama and opera. P.-B. lambasts and lectures. He pronounces that *Gildet* fulfils the conditions neither of music drama (read Wagner) nor opera, which he dismisses as mere diversion: 'Pretty singers shall sing pretty tunes for you, dressed in pretty costumes and surrounded by pretty decorations! But nothing is to last for long, for it is all chop and change! After the prayer a ballet, after the nun's veil stockings, after the inn a crypt, after the murder a pastoral scene. And all this is fine, first-rate, with "noble" music and whimsical tunes...'. To P.-B., *Gildet* bears no characteristics of music drama, or of opera: 'The whole thing is a chimera, a bastard.' While he applauds the orchestration and the music's harmonies, which flow forth freely, and acknow-

¹ This is the same Sperati who conducted the Italian opera troupe from Copenhagen that played at the Mindre teatern in Stockholm during the 1848–49 season. In the spring of 1849, Sperati returned to Copenhagen and was replaced in Stockholm by Jacopo Foroni, who composed the opera *Cristina Regina di Svezia* (amongst other works) and then embarked on his career as Chief Conductor of the Royal Court Orchestra. Sperati was employed in 1850 as the chief conductor of the Christiania Theatre, where he remained until his death in 1884.

² As it was, Lange-Müller's music for *Gildet* ended up having to engage with stage music written by other composers. Ibsen also wanted his music for a performance at the Burgtheater in Vienna, which had, however, already received the music it had commissioned from Hugo Wolf. To appease both Ibsen and Wolf (neither of whom were easy to deal with) the theatre performed music by both Wolf and Lange-Müller, alternating between the two. Things were no better in 1897 at Munich's Hoftheater, where the young Hans Pfitzner had composed some of the music. Pfitzner demanded Lange-Müller withdraw his music, which he did with no word of thanks from Pfitzner. (cf. Wallner.)

³ 'Denne Musik er ikke højtflyvende genial men den bærer til gjengjeld Preget af en gennemdannet Musikers solide Evner. Da tillige alt det Tekniske, – Solostemmer, Korets og Orkestrets Behandling – er i den bedste Orden, tillader jeg mig at anbefale Verket.' Kjöbenhavn 28/5=1900. J.Svendsen.

ledges the brilliant highlights in the second act, and although ‘the many folk songs contain a Nordic melodic style of great lyrical beauty’, the music, by virtue of this very compositional technique, ‘creates an overall impression of something homogenous and without shape’. P.-B. also gets hung up on Stenhammar’s use of spoken dialogue, which has no place with song and which would have made a stronger impression had the prose been used as a melodrama. He also finds it odd that after the lessons learned from *Tirfing* (which P.-B. knocked at the premiere!) Stenhammar had not revised his maiden work and toned down the worst of the Wagnerian and Griegian influences. His final verdict is also worth quoting:

‘...Mr Stenhammar’s “Gillet på Solhaug” is an interesting effort, presumably the product of textual necessity, the result of which perhaps means less to art than to our knowledge of art, an effort that admittedly has generated a wealth of lovely details but which in youthful innocence is a concoction not merely of Wagner, Heise, Gade, Grieg and Swedish-Norwegian folk songs but also, and this is even more disturbing, of opera and music drama. Its definitive performance should have bestowed upon its creator so much experience that one might be justified in expecting his next work for the stage to exhibit a deeper understanding of this difference.’

But there would be no ‘next work for the stage’. Instead, it was incidental music for Strindberg’s *Folkungasagan* in 1920 and Shakespeare’s *King Lear* in 1921 for Gothenburg’s Lorensberg Theatre. There are also some extant sketches from the 1920s for the comic musical *Tjugondag Knut* after Shakespeare’s *Twelfth Night*.

When it came to composing operas, the thin-skinned Stenhammar had taken the criticism to heart, and turned down the subsequent solicitations of John Forsell to write another. In a letter sent from Marstrand in July 1925, Stenhammar thanks him for the proposition: ‘Believe you me, I would dearly like to comply. But I dare not.’ He turns it into a matter of practical economics: ‘I must concentrate on earning a little income... I daresay I shall have to turn to the piano before this aged codger grows too old’. He was 54 at the time! Stenhammar closes the letter: ‘I comprehend that I have no other choice than to decline the kind proposal you and the board have made. It pains me.’ So deep were lodged the darts fired by the critics of his earlier works, that Swedish opera was deprived of any further music drama by a master of the art.

In many respects, Stenhammar’s *Gildet på Solhaug* can be seen as one of many Nordic attempts to marry the Wagnerian music drama to the national romantic tradition. Hallén tried with his *Harald Viking* and *Waldemarsskatten*, Peterson-Berger with his *Arnljot* and *Ran*. In Leipzig, Söderman had been impressed by the young Wagner (*Tannhäuser* and *Lohengrin*), an influence that can be discerned in his solo ballads with orchestra. Ivar Hallström, for his part, opted with his *Den bergtagna* to juxtapose Swedish folk song with French *grand opéra*.

Stenhammar does neither; if he resembles anyone, it is Söderman. Even though Stenhammar went on to become a decidedly cerebral musician, in *Gildet* he is a passionate, intense, intuitive composer, captivated by the interpersonal relations, the hot-blooded drama and the intense moods, who has pinned down Ibsen’s folkloric drama and exposed its inner web of myth and reality with astounding craftsmanship.

© Anders Wiklund, Levande musikarv
Trans. Neil Betteridge

Synopsis

(from Svensk Musiktidning, 1902)

Act one

The curtain rises on a hall belonging to Bengt Gauteson at Solhaug. The room is timbered and open to the roof, with doors along its sides and a large portal in the background which reveals, when opened, a vista of a mountainous fjord. On the right is a leaded window above a table. Against the opposite wall is another table, at which Bengt and his wife

Margit are sitting on a bench in the company of Knut Gässling on one side and Erik of Hägge on the other. Knut’s men are lingering in the background.

Large cups of beer are passed round the table. Erik, as Knut’s spokesperson, stands up and demands a response to their appeal to allow Knut to take Margit’s sister Signe as his wife. Margit stands up and tells him that that is for Signe herself to decide, upon which Knut flies into a rage. Margit explains that she has heard Knut talked about as an untamed brute, a brawler and a drinker, qualities that do not suit married men. Knut promises he will mend his ways and has vowed to wed Signe – and he is a man who keeps his word. Knut is invited by Bengt to the feast to be held at Solhaug in celebration of his and Margit’s third wedding anniversary, and he departs with his men.

Gudmund Alfson enters. It has been several years since he and Margit last met. They were once in love, but Gudmund was sent abroad on the service of the King, and Margit was married to the wealthy Bengt Gauteson. On seeing him again, Margit’s love for him is rekindled, especially as Bengt has never been able to win her heart. Gudmund is now an outlaw seeking shelter at Solhaug, and he tells her of his fate: he accompanied Chancellor Audun Hugleiksson as he escorted the King’s chosen bride home from France, but on the return journey had witnessed Audun and the princess hold amorous trysts, had seen her eyes burn passionately and heard sinful words from her lips. She and the Chancellor then stole away, leaving Gudmund alone. Where they had been sitting, he found a small vial containing a mysterious tincture, of which a single drop would prove fatal to whomever drank it. It was meant for the King. Three days later, they arrived in Norway, whereupon Gudmund immediately made ready to flee as he knew the wily Audun would denounce him to the King. Thus was Gudmund declared an outlaw. At Solhaug, however, he feels happy again, and asks after Signe, who was a little girl when he first departed. When he sees her again he finds her more beautiful than ever. She reminds Gudmund that his harp is still kept at Solhaug and she rushes away to fetch it. When she returns, Gudmund sings a lay at her request, and the act ends as Bengt returns with his guests.

Act two.

To the left we see the illuminated hall where people are dancing and singing. In the background is the fjord and far to the right is a river, which cascades down a waterfall before entering the sea. It is a light summer night.

Knut and Erik exit the house. Erik tells Knut of the dangers of defying the King’s order to arrest Gudmund, but Knut reassures him that he knows what he is doing, for it would cause too much ill-will with Bengt and Margit, and with Signe. They depart and Gudmund and Signe enter. They discover that they love each other, and Gudmund resolves to call on Margit to tell her. They leave, and Margit appears. She has decided to take her husband’s life with the poison that Gudmund found; all she hopes is that her love for Gudmund is reciprocated. Gudmund returns, and she urges him to produce the bottle, which he intends to smash against the rocks; but Margit persuades him that it should be offered to the water sprite, Näcken. She pretends to throw the vial into the river, but hides it while saying to herself: ‘God help me, it is now or never!’ She then intimates her feelings for Gudmund by singing to him.

Knut and Erik arrive with the guests. Gudmund asks Knut if he has come to arrest him, but Knut reassures him that he has not. Knut and Gudmund confide in each other that they both intend to wed, and that the object of their love is here at Solhaug. Signe has also confided in Margit that a great joy awaits her, but as they eavesdrop on Gudmund and Knut, they learn that it is Signe whom they both desire. This causes enmity between the two men, while Margit is heartbroken to hear that it is Signe whom Gudmund loves. Knut departs under threat. Meanwhile, the festivities continue as the guests spill out into the open. Gudmund and Margit are urged to perform, and they sing songs alluding to their relationship. Overwhelmed by emotion, Margit collapses in a swoon.

Act three.

The scene returns to that of the first act.

Bengt, now drunk, accompanies the guests as they troop out, singing. Margit enters, gloomily brooding over the thought that Gudmund 'tomorrow heads off into the world', leaving her alone with her despised husband. She produces the vial, which she makes as if to throw away, but then hides again. Bengt enters wanting more beer and tries to pull her onto his lap. She tears herself free and walks over to the table opposite to fetch a goblet of beer, into which she pours the poison. She then leaves.

Bengt is just about to down the goblet when a servant bursts in with the news that Knut Gässling and his men are approaching. Bengt reaches for his axe and hurries out. Signe and Gudmund enter and make a pact to flee. They decide to drink their farewell to their home, but recognising the goblet as the one that Margit drank to him from when he last left Solhaug, he empties it out of the window. Margit re-enters, sees the goblet in Gudmund's hand and believing him to have drunk the poison calls for help. Gudmund, who realises the cause of her distress, reassures her it has touched no one's lips. Housecarls rush in to announce that Knut has killed Bengt, and that he and his men have been captured. Knut is jostled with his men into the hall by the crowd, swearing that he acted out of self-defence against the raging Bengt. He offers Margit weregild by way of restitution, but all she wants is for him to renounce his claim on Signe. To this he consents.

Gudmund and Signe are about to leave when a stranger is heard arriving. It is the King's envoy and on seeing him Gudmund thinks that all is lost. Instead, however, the envoy invites him to an audience with the King, who has pardoned him and wishes to reward him with riches. The Chancellor, his machinations exposed, has been sentenced to death. Margit now steps in between Gudmund and Signe, uniting them, and they depart Solhaug, leaving Margit alone in her solitude.

References

- Huss, Frans, J.: 'Gillet på Solhaug', *Svensk Musiktidning*, no. 16, 1902.
- Lindgren, Adolf: *Om Wagnerismen*, Stockholm: Z. Hæggströms förlags-exp., 1881.
- Peterson-Berger, Wilhelm: *P.-B. recensioner. Glimtar och skuggor ur Stockholms musikvärld 1896–1923*, vol. 1, Stockholm: Åhlén & Åkerlund, 1923.
- Wallner, Bo: *Wilhelm Stenhammar och hans tid*, vol. 1, Stockholm: Norstedt, 1991.
- Ibsen, Henrik: *Henrik Ibsens skrifter*, vol. 2, Oslo: Aschehoug, 2006.